

Avārija ar trim cietušajiem vakar no rīta notikusi Rumbas pagastā uz Kuldīgas apvedceļa pie apļa uz Kabili. ➔ 3. lpp.

„Uz **Kubu** iesaku aizbraukt tiem, kuri kavējas atmiņās, kā bija padomju laikos. Esam tik ļoti pieraduši pie tā, kas mums ir šodien, ka vairs neapzināmies, cik labi dzīvojam,” saka Snēpeles viesu nama *Mazsālijas* saimniece Gunita Štorha. Pirms gada, atgriezies no Kubas, viņa nolēma iesaistīties starptautiskajā tūrismā. Nesen Gunita turp pavadīja latviešu ceļotāju grupu.

➔ 6.-7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
0,68 eiro

Nr. 5
(11 387)

Piektdiena, 2019. gada 11. janvāris

Ziema piesaka savas tiesības

Kuldīgas komunālo pakalpojumu darbinieks Ainis Pētersons ceturtdienas rītā strādāja Ķelšu ciemā.

Ziemā laika apstākļi nav paredzami, tāpēc dienestu dežuranti situāciju izvērtē katru rītu un izlemj, cik daudz tehnikas sūtīt sniega tīrīšanai un pretslīdes materiāla kaisīšanai. Kuldīgā to dara pašvaldības uzņēmums *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*, valsts ceļi ir akciju sabiedrības *Latvijas Autoceļu uzturētājs* ziņā, bet pašvaldības ceļus laukos tīra uzņēmumi vai zemnieku saimniecības, kuriem ir atbilstoša tehnika un ar kuriem noslēgti līgumi.

➔ Vairāk lasiet 4. lpp.!

Iveta Grīniņa, Lāsmas Reimanes foto

Četru paaudžu friziere.

Par 55 nostrādātajiem gadiem **Zenta Silakalne** saņēmusi apbalvojumu *Par mūža ieguldījumu Ēdoles cilvēku labā*.

„Tas ir tāds melnais humors, bet, staigājot pa diviem lielākajiem Ēdoles kapiem un paskatoties uz plāksnēm, vismaz 80 procentiem atceros, kādi katram bija mati,” viņa saka.

➔ 5. lpp.

Vairāk nekā 100 novada pensionāru pulcējās Kuldīgas senioru skolas atklāšanā Mākslas namā.

Novada domes senioru konsultatīvās padomes vadītāja Astra Gūtmane pastāstīja, ka viss sācies pagājušajā vasarā, kad Kurzemes NVO centra pasākumā izdzirdēta pieredze no Latvijā pirmās senioru skolas Krāslavā. „Izdomājām, ka arī Kuldīgā vajag vietu, kur mums izglīties.”

➔ 3. lpp.

Pirmdien, 14. janvārī:

- Ceļu kaisīšanas blakusefekti.
- Kā sadzīvot ar diabētu.
- Rudbāržu dārzniecībā *Auziņas*.
- Konkurss *Gada uzņēmējs un amatnieks*.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Lai novērtētu

Daina
Tāfelberga,
tāl. 63350567,
daina.tafelberga@
kurzemnieks.lv

Snēpeles uzņēmējas Gunitas Štorhas stāsts par ceļojumu uz Kubu uzjundīja pārdomas par to, kāpēc jābrauc uz ārvalstīm.

Lai gan kāda tūrisma pasniezdēja studentiem mēdza teikt, ka brauciens uz svešu zemi tik vien, lai pasauļotos par Baltijas jūru vai Usmas ezeru dzidrāka okeāna krastā ir bezjēdzīgs ceļošanas veids, arī tāda atpūta ir saprotama. Vismaz var atslēgties no ikdienas *cepšanās* un domām par to, kad un kāda valdība mums beidzot būs. Par mērķtiecīgu ceļojumu var uzskatīt komandējumu, mācību braucienu, radu un draugu apciemojumu, koncertu apmeklējumu. Tādās reizēs galamērķi gan neizvēlas ceļotājs, jo tas atkarīgs no norises vietas.

„Tā tad jābrauc svešumā, lai savu zemi novērtētu un iemīlētu.”

Latviešu uzņēmēja aicina uz Kubu braukt ne tikai tāpēc, ka tā ir ļoti skaista zeme, bet arī tādēļ, lai novērtētu, cik labi mēs te, Latvijā, dzīvojam. Ja nerunājam par klimatu un daudzveidīgi krāšņo dabu, varējām būt līdzīgā situācijā, kādā joprojām dzīvo politiski un ekonomiski saulaino komunismu tā arī nesagaidījušie kubieši. Tā tad jābrauc svešumā, lai savu zemi

novērtētu un iemīlētu.

Reiz, atgriežoties no Spānijas, lidmašīnā gadījās vieta blakus vīrietim, kurš ik pa laikam pasūtīja viskiju. Kad viņš manīja, ka tā aizdomīgi vēroju, vai tik ceļabiedrs līdz lidojuma beigām nebūs par daudz apreibis, vīrietis teica, ka grādīgais tieši stabilizēšot izkāpšanu uz Latvijas zemes. Atgriešanās no dienvidiem drēgnajā dzimtenē viņam ikreiz esot mokoša.

Tas bija oktobrī, kad Latvijā lietus un vēji sitas logu rūtīs un cilvēku sejās. Tad atcerējos ceļojumu aprīlī uz Izraēlu. Šķiet, lieki būtu komentāri par Svētās zemes iespaidiem, vēl jo vairāk, ja ceļojām kopā ar kristiešiem, staigājām arī pa tādām taciņām, kur Jēzus gājis, bet kuras intensīvajā tūrisma plūsmā citiem netiek rādītas. Svarīgi, ka pēc šī brauciena apjautu, cik Latvija ir skaista zeme. Ne velti Kurzemīti tak arī sauc par Dievzemīti, un tā ir tikpat liela (vai maza), cik Izraēla. Nedēļu vēlāk grupas vadītājs aicināja uz ceļojuma foto un video skatīšanos, vispirms izvadājot pa savu dzimto Talsu dižajiem pauguriem. Svētajā zemē braucām un kāpām teju tūkstošus metru virs jūras līmeņa un fotogrāfējam klintīs izspraukušos nieka puķīti. Te, savā Dievzemītē, pakāpies nieka pakalniņā, bet apkārt plešas dzeltens pieneņu lauks. Skaisti taču.

Nu, labi, nebrauciet uz ārzemēm, ja jāatgriežas oktobrī.

PĒC PUBLICĒTĀ

Nauda saskaitīta, eņģeļi vēl lido

LNT, Bērnu slimnīcas fonda un *Rimi* akcijai *Eņģeļi pār Latviju* Rendas pagastā saziēdota 641 eiro, Skrundā – 440.

Labdarības koncerti mūspusē notika decembra vidū. Skrundas kultūras namā tāds skanēja pirmoreiz. Uzstājās ap 190 pašdarbnieku no novada un tuvējo pagastu kolektīviem. Rendā koncerts rīkots astoto reizi, un šoreiz aicināti pazīstami skatuves mākslinieki, bet Usmas baznīcā tradicionāli iesaistījās vairākas draudzes un svētdienas skolu bērni. Pagasta pārvaldes vadītāja Kristīne Kuzmina pastāstīja, ka ziedojumi vākti arī pēc koncerta līdz pat šīgada sākumam.

Akcija turpināsies līdz 31. janvārim, tāpēc gala summa vēl nav zināma. Saziēdotais palīdzēs atveseļoties un laimīgākiem justies slimajiem bērniem un viņu vecākiem, nodrošinot ārstēšanu, zāles, palīglicenzes utt. Ziedot var fonda mājaslapā www.bsfl.lv, kastītēs veikalos *Rimi* un *Supernetto* vai mājaslapā Mansrimi.lv, kā arī pa tālr. 90006486 (maksā par zvanu 1,42 eiro).

Daina Tafelberga

IEPRIECA

PALDIJS PAR SKAISTUMU

Rīdziniece Valentīna saka lielu paldies *Kurzemnieka* fotogrāfam Aivaram Vētrājam par šīgada kalendāru.

„Man katru gadu to dāvina Kuldīgas radi. Vienmēr gaidu un priecājos, bet šogad jūtos aizkustināta. Cik labi, ka ir tādi cilvēki, kuri smalki izjūt dabas skaistumu, tverot to caur fotoobjektīvu un dāvinot citiem! Katra mēneša attēlu vēroju kā labu gleznu,” atzīst deviņdesmitgadīgā kundze.

LASĪTĀJS VAICĀ

Kur likt nederīgos medikamentus?

Skaidro SIA *Latvijas aptieka* Skrundas aptiekas vadītāja Sanita Ābolīna: „Zāles kļūst nederīgas, ja tām beidzies derīguma termiņš, nav zināms lietojums, nav salasāms nosaukums, zāles ir nepareizi uzglabātas, mainījies izskats, smarža vai garša, bojāts iepakojums. Neizlietotās vai nederīgās jānodod kādā aptiekā, bet pirms tam tās jāizņem no kastītēm, tad tablešu plāksnītes, pudelītes, ampulas un tūbiņas jāsaliek maisiņā. Nepareizi izmestās rada risku videi – ūdens un augsnes ķīmisko piesārņojumu. Aptiekām ir līgums ar firmām, kas bīstamos atkritumus iznīcina. Nederīgās zāles var atdot farmaceitam vai arī ielikt zāļu konteinerā. Tad, kad šie medikamenti atnesti, piezvanām firmām un nododam pārstrādei. Vismaz reizi gadā katram būtu vēlams pārskatīt zāļu iepakojumu, derīguma termiņu un to, vai ir saprotama izmantošana, lai tās droši var lietot.”

Anna Bivbāne

PABĒDA

LŪDZ ATDOT CIMDUS

Vecmāte Inga Losāne ļoti bēdīga par garajiem ādas cimdiem, kurus 22. decembrī Kuldīgā pazaudējusi krustojumā pie *Staburadzes*, un lūdz vīrieti, kurš tos ap 13.50 esot pacēlis, aiznest vai nu uz slimnīcas dzemdību nodaļu, vai *Kurzemnieka* redakciju.

FOTOKOMENTĀRS

Noslēpumainā parādīšanās

Kuldīgas slimnīcas foajē baseinā kādu laiku mita bruņurupucis Klāra, bet nesen tur noslēpumaini parādījies vēl viens. „Decembra beigās, kā ierasts, pabaroju Klāru, pēc stundas bērns skraida pie baseina: „Re, kādi divi bruņurupuči!” Es saku – nē, mums tikai viens. Meitenīte pretī: nē, divi. Pieeju, un tiešām divi! Tā arī nepamanīju, kā tas uzradies,” stāsta slimnīcas dežurante. Personāls vēl nezina jaunā iemītnieka dzimumu, bet esot aktīvs un dzīvespriecīgs.

Antras Grīnbergas teksts un foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda, jūsuprāt, ir demogrāfiskā situācija valstī?

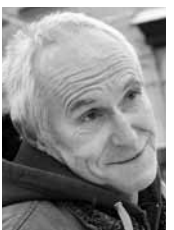

Ruta Žagata, strādā PNB bankā: – Starp man pazīstamajiem cilvēkiem ļoti normāla. Vismaz mīnūsos, šķiet, nav. Demogrāfisko situāciju var uzlabot: vajag

bērnu dārzus, dzīvokļus un – pats svarīgākais – darbavietas. Tas viens otram pakārtots: ja šīs lietas būtu pieejamas, tad arī viss notiktu.

Ingrīda Paegle, pensionāre: – Slikti. Situācija diezgan bēdīga – bērni dzimst par maz. Pie tā vainīga līdzšinējā politika. Tas ir vesels komplekss, kas jāgroza, lai ietu uz labo pusi. Jāceļ labklājība tautai, nevis valdībai jādodomā par sevi.

Mārtiņš Osmolovskis, celtnieks: – Man šķiet, ka nākotnē iedzīvotāju būs vēl mazāk, jo viņi brauc prom un to darīs arī turpmāk. Cits atbrauc atpakaļ, bet tūlīt atkal aizbrauc. Nezinu, kāds ir vidējais mirstības vecums, – varētu būt kādi 70 gadi. Neviens nav ieinteresēts šo rādītāju pacelt augstāk, lai nav jāmaksā pensija.

Inga Melānija Birzniece, studente: – Mūsdienās jauni cilvēki izvēlas karjeru, nevis laist pasaulē bērnus. Mums patīk daudz strādāt, labi dzīvot, tāpēc vairāk izvēlamies labklājību, jo bērnus audzināt ir grūti. Turklāt, kad strādā tikai tētis un mamma ir dekrētā, naudas ir mazāk. Mammai manā vecumā jau bija bērni, bet es par to nemaz vēl nedomāju – man vēl trīs gadus jāstudē. Esmu no četrpauku ģimenes. Pati laikam tomēr negribētu tik daudz. Kā situāciju uzlabot? Jānovērš nepilnības likumos, piemēram, mammai ir četri bērni, bet, tā kā man ir 20 gadu un mātai 22, neskaitāmie daudzbērnu ģimene.

Pēteris Zaģeris, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma pedagogs: – Skats nākotnē ir cerīgāks, jo man apkārt bērni dzimst arvien vairāk. Daudzi aizbraukuši uz ārzemēm un brauks vēl, bet to īsti mainīt nevar. Kamēr cilvēki nesaņem, ka arī te var nopelnīt, tikmēr tas nemainīsies. Pats esmu izbrazkājis un strādājis daudzās valstīs, bet tagad esmu atgriezies. Un nav nekādas vainas.

Zigrīda Kārklīņa, pensionāre: – Šķiet, ka tagad bērni dzimst mazāk nekā agrāk. Cilvēkiem trūkst naudas – tālab. Man ir mazbērni: kāds tepat, Latvijā, bet kāds aizbraucis uz ārzemēm. Domāju: ja valdība visu sakārtos, kā vajag, radīs visiem darbavietas, tad jau cilvēki atgriezīsies. Mūža ilgums atkarīgs no katra paša, no tā, ko cilvēks ēd, kā dzīvo. Domāju, ka vidējais mūža ilgums pieaugs. Jādodomā optimistiski.

Antra Grīnberga, Lāsmas Reimanes foto

Liela interese par mācībām senioriem

„Tas, kas te notiek, man liek domāt par filmu *Džimlai rūdi rallallā*. Arī jūs esat cilvēki, kuri vēlas mainīt pasauli,” tā vairāk nekā 100 novada pensionārus Kuldīgas senioru skolas atklāšanā Mākslas namā uzrunāja mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics.

Viņš solīja, ka labprāt te lasīs lekcijas, ja tiks aicināts. Citi aicinātie partneri no tehnikuma, muzeja, Nodarbinātības valsts aģentūras, Kurzemes NVO centra, pašvaldības utt. stāstīja, kādas iespējas vecāudim jau pieejamas, kādas vēl var pavērties līdz ar skolas atklāšanu.

Kuldīgas senioru skolas atklāšanā Mākslas namā bija pārpildīts. Tās izveidotāji cer, ka interese nevis mazināsies, bet tikai pieaugs.

Lāsmas Reimanes foto

SĀKAS AR PIEREDZES STĀSTU

Novada domes senioru konsultatīvās padomes vadītāja Astra Gūtmane pastāstīja, ka viss sācies pagājušajā vasarā, kad Kurzemes NVO centra pasākumā izdzirdēta pieredze no Latvijā pirmās senioru skolas Krāslavā. „Izdomājām, ka arī Kuldīgā vajag vietu, kur mums izglīties. Pašvaldības vadītāja Inga Bērziņa ideju atbalstīja. Meklējām cilvēkus, kuri būtu ieinteresēti to darīt sabiedriskā kārtā. Atradām skolas vadītāju Rutu Orlova, viņas palīdzi Anitu Laulu, arī citus. Drīz runājām ar atsaucīgo bibliotēkas vadītāju Laimu Mirdzu Osteļi, tā atrodot telpas. Bija jautājums, vai būs ieinteresētība. Pa telefonu cilvēkus aptaujājām, ko viņi grib apgūt. Rezultāts – gandrīz 150 interesentu,” A.Gūtmane neslēpj prieku.

RAKSTĪS PROJEKTUS

R.Orlova cer, ka visi, kuri pieteikušies, būs arī aktīvi apmeklētāji. Pirmajam

pusgadam nodarbību saraksts jau izveidots. Tas paredz gan teoriju, gan praksi. Atklāšanā seniori rakstīja vēlmes, ko vēl gribētu mācīties. Pirmās nodarbības, lai labāk apgūtu informācijas tehnoloģijas, vadīs bibliotēkas darbinieki. „Dalībnieku ir daudz, iznāks dalīties grupās. Bet interesentus vēl aizvien gaidām,” mudina vadītāja. Pagaidām ziņas par skolu atrodams bibliotēkas mājaslapā, bet drīzumā biedrība *Kuldīgas senioru skola* izveidos savu. R.Orlova pastāstīja, ka par skolu nav jāmaksā, vienīgi tad, ja praktiskajās nodarbībās būs vajadzīgi kādi materiāli: „Pagaidām mūs neviens nefinansē. Naudu meklēsim projektos.”

„MĀCĪTIES NEKAD NAV PAR VĒLU”

Tā uzskata Krāslavas senioru skolas dibinātāja, socioloģe Tatjana Azamatova, kura piedalījās atklāšanā. „Kad man bija 43 gadi, iestājos Daugavpils universitātē.

Protams, bija šaubas un bailes, kā to spēšu. Pamazām sapratu, ka mācīties var jebkurā vecumā. Mans maģistres darbs bija saistīts ar sabiedrības novecošanos. Pētīju situāciju ārzemēs. Daudzās valstīs senioriem ir lielas iespējas. Pasaulē ir dažādi varianti: citur mācības notiek uz augstskolu bāzes, citur pensionāri izveido klubu un organizē tās paši, citur reizi mēnesī uz kultūras namu atbrauc lektori. Aizdomājos, kāpēc pie mums tā nav. Pirms četriem gadiem Krāslavā pārbaudījām, vai ir interese. Sākumā senioru skolu vadītājam divatā, vieslektoros pieaicinājām vēlāk. Pirmajā pusgadā bija cilvēki desmit, tagad – vairāk nekā 40. Mūsu skola nav juridiski noformēta kā biedrība, tādēļ pārsvarā strādājam brīvprātīgi. Tagad par daļu nodarbību maksā veselības veicināšanas programma. Arī mēs darbojamies bibliotēkā – īre nav jāmaksā, varam izmantot inventāru,” pastāstīja T.Azamatova.

Inguna Spuleniece

Sapulces – kā tējas vakari

Šopavasār iedzīvotāju sapulces Kuldīgas novada pagastos notiks citādi – kā tējas vakari.

Turklāt domes pārstāvji ieradīsies atsevišķi, bet *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* darbinieki par saimnieciskajām lietām ar iedzīvotājiem runās citā laikā.

Izpildītāres vietniece Agnese Buka pagastu vadītājus informēja, ka pašlaik pārvaldes darbu var plānot pēc pagājušā gada. Budžets šim gadam varētu būt lielāks, taču līdz valdības apstiprināšanai jāreķinās ar līdzšinējiem tēriņiem.

Pagastu vadītāji tika iepazīstināti ar pašvaldības policijas jauno priekšnieku Kasparu Šabānu, kurš amatā ir no 2. janvāra. K.Šabāns aicināja ziņot par problēmām, kādas katrā vietā ir, un piebilda, ka viena no izplatītākajām ir kļaidošo suņu. Par tiem var zvanīt vai nu atbildīgajam par noķeršanu Aivaram Celitānam, vai pašvaldības policijai. Pārvalžu vadītāji sacīja, ka vairāk vajadzētu kontrolēt, vai visi saimnieki savus suņus ir čipējuši. To ieteikuši tie iedzīvotāji, kuri bijuši apzinīgi un likumu izpildījuši. Vēl viens

ieteikums – biežāk iegriezties pagastu centros, jo regulāra policijas klātbūtne palīdz uzturēt kārtību. Savukārt A.Buka mudināja uzlabot sadarbību ar pagastu vadītājiem: „Kad tur braucat, ieobrauciet pārvaldē un informējiet par savu mērķi, jo pārvaldes vadītājam jāzina, kas notiek!” Pārvaldniekiem viņa atgādināja, ka liela uzmanība jāpievērš ielu un ietvju kaisīšanai pret slidēšanu, jo saņemtas iedzīvotāju sūdzības.

Iveta Grīniņa

KULDĪGAS SENIORU SKOLA

- Biedrība, kas organizē bezmaksas neformālās izglītības kursus pensijas un pirmspensijas vecuma cilvēkiem.
- Nodarbības plānotas trešdienās no 11.00 Kuldīgas bibliotēkā.
- Mācības ļaus iegūt mūsdienīgas zināšanas, saskarsmes, diskusiju un cita viedokļa pieņemšanas prasmes.
- Pamatprincipi ir jaunas zināšanas, radošas darbnīcas un fiziskas nodarbes. Tādēļ aicināti cilvēki, kuri senioriem var sniegt ne tikai zināšanas, bet arī praktiskas iemaņas.
- Informācija pa tālr. 26467724 (Ruta Orlova), 22356018 (Anita Laula).

Var lasīt latviešu e-grāmatas

Kopš 6. janvāra bibliotēkās latviešu autoru e-grāmatas bez maksas var lasīt tiešsaistē mobilajā ierīcē vai datorā.

To nodrošina Kultūras informācijas sistēmu centrs un uzņēmums *Tieto Latvija* sadarbībā ar apgādu *Zvaigzne ABC*. Pakalpojums pieejams tikai reģistrētiem lasītājiem, kuriem vietnē www.3td.lv (projektā *Trešais tēvadēls*) ir bibliotēkas izveidots attālinātās piekļuves lietotāja konts grāmatu rezervēšanai katalogā *Alise*. Sadaļā *Par e-grāmatu bibliotēku* atrodams plašākas ziņas, kā reģistrēties un lasīt.

Tiek piedāvāts vairāk nekā simt *Zvaigznes ABC* izdevumu, galvenokārt daiļliteratūra: gan klasika, gan mūsdienu autoru darbi. E-grāmatu bibliotēku paredzēts ne tikai papildināt ar jaunām, bet arī iekļaut vienotajā Latvijas e-pakalpojumu sistēmā un veidot sadarbību ar citām izdevniecībām.

Absolventu koncerts

Rīt 14.00 Ernesta Vīgnera Kuldīgas mūzikas skolā notiks gadskārtējais Vīgnera dienu absolventu koncerts. Piedalīsies dažādu specialitāšu Ventspils mūzikas vidusskolas audzēkņi, kuri pirmos soļus šajā jomā spēruši Kuldīgā.

Atcerēsies nacionālos partizānus

Rīt 13.00 Kabiles pagastā, mežā netālu no bijušajām *Āpuznieku* mājām, būs nacionālo partizānu kaujas atceres pasākums. Dziedās Kabiles skolēni, bet pēc tam būs silta zupa. Vairākus gadus to rīko Nacionālās pretošanās kustības muzeja entuziasti un tā vadītājs Andrejs Keizars.

Apzagts Priedaines veikals

2. janvārī ap 3.40 Valsts policijā saņemta informācija, ka zagļi iekļuvuši Kurmāles pagasta Priedaines veikalā.

Ļaundari iekļuvuši, izsitot durvju stiklu. Nozagtas cigaretes un alkohols. Sākts kriminālprocess, ziņo Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršnova.

Negadījums uz Kuldīgas apvedceļa

Vakar ap 8.20 Valsts policijā saņemta informācija, ka Rumbas pagastā uz Kuldīgas apvedceļa pie apļa uz Kabili noticis satiksmes negadījums.

Noskaidrots, ka negadījums noticis starp automašīnu *Toyota Land Cruiser*, kuru vadīja 1980. gadā dzimis vīrietis, un automašīnu *Ford S-MAX*, kuru vadīja 1963. gadā dzimis vīrietis. Negadījumā cietuši transportlīdzekļu vadītāji un pasažieris, kurš atradās automašīnā *Ford*. Kuldīgas slimnīcas uzņemšanas nodaļas informācija liecina, ka viens no cietušajiem ievietots slimnīcā, divi pēc pirmās palīdzības sniegšanas devušies mājās. Avārijas vietā uz neilgu laiku transporta kustība tika organizēta pa vienu joslu, taču drīz vien satiksme minētajā ceļā posmā tika atjaunota.

Jaunās takas uzturēs KKP

Novada dome uzņēmumam *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) nodevusi apsaimniekošanā nesen izveidotās pastaigu takas abos Ventas krastos.

Tās ierīkotas ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējumu projektā *Antropogēnās slodzes samazināšana dabas liegumā „Ventas ieleja”*, veidojot kvalitatīvu tūrisma un dabas izziņas infrastruktūras tīklu.

Viena taka ved no vecā tilta līdz bijušajai Pārventas estrādei pa labo krastu, bet otra – pa kreiso – no Pils ielas 8 līdz Rūpniecības un Vienības ielas noejai pie upes un tālāk līdz jaunajam tiltam. To kopgarums sasniedz 2,5 km. Celiņš no Pils ielas līdz Rūpniecības ielai ir apgaismots. Takās ir skatu laukumi, iekārtotas atpūtas vietas ar soliņiem un atkritumu urnām.

KKP zaļumsaimniecības daļas vadītāja Dzintra Strazda skaidro, ka darbinieks takas ik pa laikam izstaigās, bet īpašas kopšanas tur nebūs, jo vieta atrodas dabas liegumā. Atkritumi tiks aizvesti pēc vajadzības, pa malām mazliet tiks applauta zāle, bet ar tehniku takas kopt nav iespējams, tāpēc sniegs, visticamāk, tur netiks tīrīts.

Iveta Grīniņa

Dzīve pēc vēža turpinās

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība *Dzīvības koks* arī šogad cilvēkus pēc onkoloģiskas slimības aicina pieteikties programmai *Spēka avots*.

Informācija par *Spēka avotu*:

www.dzivibaskoks.lv

Pieteikties elektroniski

<https://anketa.dzivibaskoks.lv>,

tālr. 67625339.

Izsludināta pieteikšanās psihosociālās rehabilitācijas programmām. To mērķis ir veicināt katra cilvēka spējas pārvarēt slimības radītās emocionālās sekas, kā arī pēc pārdzīvotā rast spēku pilnvērtīgai dzīvei. Kā norāda *Dzīvības koka* valdes priekšsēde Gunita Berķe, galvenais ir palīdzēt nostiprināt apziņu, ka dzīve pēc vēža turpinās. „Programma *Spēka avots* palīdz *restartēties*, jo tā veidota tā, lai dalībnieki iegūtu zināšanas par diagnozi un veselīgu dzīvesveidu, grupu terapijas nodarbībā un individuāli saņemtu psiholoģisko atbalstu, kā arī iesaistītos fiziskajās aktivitātēs.” Šogad plānotas 35 programmas, pērn īstenotas 24. Tās veidotas pēc diagnožu grupām, lai precīzāk un pilnvērtīgāk palīdzētu pārvarēt slimības sekas, iesaistot atbilstošus speciālistus, kā arī sniegtu atbalstu no cilvēkiem ar līdzīgu pieredzi. Tāpēc visi, kuri piesakās, aicināti meklēt specializāciju. Psihosociālās rehabilitācijas programmu biedrība ieviesa 2009. gadā, kad tā notika par ziedojumiem. Kopš pērnā gada cilvēkiem pēc onkoloģiskas slimības un viņu tuviniekiem šāda atlabšana ir valsts pakalpojums. To var saņemt ikviens pēc akūtas ārstēšanas.

Inguna Spuleniece

Duelējas ar melodijām

Ar dziedāšanu un jokiem Jaunmūžā aizvadīts *Dziesmu duelis*, kurā sacentās Skrundas un Pampāļu komanda.

Skrundenieces Signe Grīnberga, Loreta Robežniece un Aivita Staņeviča startēja kā *Kroņa dāmas*. S. Grīnberga stāsta: „Pasākumam ļoti gatavojāmies, saskaņojām tērpus un aksesuārus. Uznācienam izvēlējāmies *Pērkona* dziesmu *Gandrīz tautasdziesma*. Izdziedāšanās deva pozitīvas emocijas, un brīnišķīgi, ka uzvarēja draudzība.”

Komandā *Pampāļu dzirkstis* piedalījās Līga Grickus, Dace Feldmane un Vija Gruze. Līga stāsta, ka visas dzied pagasta vokālajā ansablī *Dzirkstis*, tāpēc par komandas nosaukumu ilgi nav bijis jādoma. „Ieguvām pozitīvas emocijas, varējām kārtīgi izdziedāties. Sagatavoties iepriekš īpaši nevarēja, jo dziesmas no jauna nemācījāmies. Tās, kas nāca atmiņā mirkļa iespaidā, arī izdziedājām. Paldies Sandrai Balcerei par tik jauku pasākumu!” saka L. Grickus.

Antuļu bibliotēkas vadītāja Sandra Balcere stāsta, ka pasākums notiekot ceturto reizi: „Pirmo reizi tas notika 2006. gadā. Tolaik ļoti patika Baibas Sīpenieces-Gavares vadītais raidījums *Dziesmu duelis*, tāpēc

Komandas ne tikai cīnījās par punktiem, bet arī vienotās kopīgās dziesmās.

izdomājām rīkot kaut ko līdzīgu. Pirmajā bija ļoti daudz cilvēku, un tā bija motivācija rīkot vēlreiz, bet nākamajā gadā tas vairs nebija tik apmeklēts, tāpēc paņēmām divu gadu pauzi. Kopš pirmā dueļa pagājuši 13 gadi. Šoreiz gatavojāmies mēnesi. Komandām bija dažādi uzdevumi, piemēram, priekšā seši vārdi, ar tiem jāmin dziesmas, un tās jādzied. Arī apmeklētājiem bija jāpiedalās, jo vienā uzdevumā jādunģo

dziesmas, kas komandām pēc tam jāatmin.

Esmu priecīga, ka šogad visu varēja izdarīt elektroniski, jo iepriekš izlīdzējāmies ar caurspīdīgajām *kabatiņām*, kurās tika ievietoti dziesmu vārdi. Protams, bez palīgiem neiztikt. Jauki, ka visiem bija labi pavadīts laiks, ka viņi nepalika mājās, nāca cilvēkos un priecājās.”

Annas Bivbānes teksts un foto

Ziemas dienestam darba aizvien vairāk

(Turpinājums no 1. lpp.)

„Tagad mums darba laiks ir no četriem rītā līdz astoņiem vakarā. Pārējā laikā strādājam, ja ļoti snieg un ir vajadzība,” skaidro *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* (KKP) ielu un laukumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Gatis Ozols.

„Trim atbildīgajiem darbiniekiem ir septiņu dienu dežūras. Atbildīgais dodas ielās un izlemj, kas darāms. Pamata brigādē ir kaisītājs un iekrāvējs, kas kopā ar dežurantu strādā katru dienu. Ja snieg, tad ielās iet visa tehnika: viens sāls, otrs smilšu un grants kaisītājs un pieci sniega stūmēji. Divi mazie tīra parkus un ietves. Ir izveidots saraksts, kurām ietvēm un takām nav pastāvīga sētnieka un kur tiek tīrīts mehānizēti. Izmēģinām vēl vienu kaisītāju – tas ir kompakts un ieliekams vieglajā automašīnā vai *busiņā*.

Ikdienā ielas visbiežāk tiek tikai kaisītas, bet puteņa laikā, tiklīdz sasniegta noteikta sniega kārtā, ielās dodas šķūrētāji, lai to nepiebrauc, jo tad grūtāk tikt galā. Cenšamies tīrīt visu uzreiz, nevis vispirms galvenās ielas. Pilsēta

sadalīta zonās – katrai tehnikas vienībai sava.” Ja uzsnieg bieza sniega sega, no privātmāju īpašniekiem dzirdamas sūdzības, ka šķūrētāji valni aizstumj priekšā iebrauktuvēm. G. Ozols: „Pie autobusu pieturām un krustojumiem vaļņus notīrām, bet notīrīt iebrauktuvi katrai mājai nav iespējams.”

Ārpus pilsētas vienīgā vieta, ko tīra KKP, ir Saldus ielas ietve. Veikalu stāvlaukumus un degvielas uzpildes staciju laukumus KKP tīra, sniedzot ārpakalpojumus. Par šīm vietām atbild uzņēmumi paši. Par sniega izvešanu tiek izlemts, ņemot vērā ielu platumu, transporta intensitāti, vaļņu augstumu. Ja vaļņi apgrūtinā redzamību un automašīnu kustību, tie tiek aizvesti.

PAŠVALDĪBAS CEĻUS TĪRA DAŽĀDI

Pagastos pašvaldības ceļu tīrīšanai līgumi noslēgti ar zemnieku saimniecībām un uzņēmumiem, kuriem ir atbilstoša tehnika. Dažām pārvaldēm ir sava tehnika pagasta centram. Skrundā un Skrundas pagastā ar to tiek galā komunālā saimniecība, bet citur

novadā to dara uzņēmums *Taku meistars*. Alsungas novadā ceļus tīra komunālā saimniecība.

VALSTS CEĻOS DEŽURĒ DIENNAKTI

Latvijas Autoceļu uzturētāja (LAU) mājaslapā var lasīt, ka ziemas uzturēšana sākas 1. novembrī un ilgst līdz 31. martam, bet atkarībā no laika apstākļiem periods var tikt pagarināts. Ziemas dienesta diennakts dežuranti (28 visā valstī) kontrolē valsts ceļus, vadoties pēc laika ziņām no vairāk nekā 50 meteoroloģiskajām stacijām, kas izvietotas uz galvenajiem ceļiem. *Latvijas Valsts ceļu* satiksmes informācijas centrs saņem ziņas no braucējiem, kā arī policijas, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta utt.

Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā LAU pašlaik tīra tikai valsts ceļus. Strādā septiņas kaisīšanas mašīnas un septiņi greideri, katram savs maršruts. Ceļi tiek tīrīti pēc Ministru kabineta noteikumiem par valsts un pašvaldību autoceļu ikdienas uzturēšanas prasībām un to izpildes kontroli.

Ārkārtēji apstākļi ziemā:

- ja, nepārtraukti sniegot, sniega kārtas biežums četrās stundās pārsniedz 10 cm (intensīva snigšana);
- ja tas turpinās ilgāk par sešām stundām vai ar pārtraukumiem ilgāk par 12;
- ja atkala vai lietus vairākas reizes diennaktī uz sasalušas brauktuves izveido apledzējumu;
- ja vēja ātrums pārsniedz 20 m/sek. un veidojas sniega sanesumi.

Par ceļu stāvokli var ziņot

• *Latvijas Valsts ceļu* satiksmes informācijas centram pa diennakts tālruni **80005555**.

• KKP ziemas dienesta tālrunis: **63321963**.

UZTURĒŠANAS KLASĒS

Valsts ceļi dalīti piecās ziemas uzturēšanas klasēs: **A, A1, B, C un D**.

■ Tās nosaka pēc ceļu klasifikācijas, satiksmes intensitātes, seguma, tehniskā stāvokļa, piešķirtā finansējuma un sociāli ekonomiskās nozīmes.

■ Ja ir snieg, apledzējums, putenis un vējš, dažādām klasēm ceļa stāvoklis drīkst atšķirties.

■ Pieļaujama sniega biežums uz brauktuves mainīgos laika apstākļos: A un A1 klasei – 6 cm, B klasei – 8 cm, C klasei – 10 cm, D klasei – nav noteikts.

■ Brauktuves pilnībā tiek notīrītas tikai pēc snigšanas. A klasei – trīs stundās, A1 – četrās,

B – sešās, C – 18, D klasei – nav noteikts.

■ Grantētājiem ceļiem pārsvarā ir C un D klase. Tur laiks nokaisīšanai ar pretslīdes materiālu un rievu izveidei sasalušā vai piebrauktā sniegā netiek normēts.

Tāpēc braucējiem jāuzmanās, jo kaisīts tiek satiksmei bīstamākajos posmos: stāvokļa kritumos, kāpumos, likumos, krustojumos. Rievots tiek, ja piebraukta sniegta vai apledzējuma biežums ir vismaz 5 cm.

■ Vienam ceļam dažādos posmos uzturēšanas klase un darbu prasības var mainīties.

Iveta Grīniņa

Četru paaudžu friziere

Pateicībā par 55 nostrādātajiem gadiem Latvijas simtgadē Ēdolē tika sumināta friziere Zenta Silakalne, kura saņēmusi apbalvojumu *Par mūža ieguldījumu Ēdoles cilvēku labā*.

„Kad padomā, gājis visādi – diezgan grūti, tomēr forši. Ēdolē vienmēr bijusi laba dzīve. Ja pats esi aktīvs, tad visur ir labi,” secina ilggadējā pagasta friziere Zenta Silakalne.

Zentas kundzi pazīst teju vai katrs ēdolnieks – šo gadu laikā viņa bijusi friziere četrām paaudzēm. Tāpat kā visu mūžu, arī tagad viņa ir darbīga. Kā pati saka, ja piespiedu kārtā acu operācijas dēļ pirms pāris mēnešiem nebūtu bijis jāpārtrauc strādāt, matus grieztu un krāsotu vēl šodien.

VĪRU SATIEK ĶIRŠU KOKĀ...

Zenta ar vīru Andri, kurš pirms pāris gadiem devies aizsaulē, izaudzinājusi divas meitas un ir vecmāmiņa četriem mazbērniem.

Lai gan lielākā daļa dzīves pavadīta šeit, Zenta nāk no Vidzemes, no Ērgļiem. Māsa bijusi feldšere, nosūtīta uz šejieni, un reiz Zenta atbraukusi ciemos, nenojauzdamā, ka uz palikšanu. „Tas bija 1962. gadā. Sākumā gadu strādāju pienotavā, līdz nejausi ieraudzīju zīmīti, kurā aicina meitenes, kas vēlas apgūt frizieres amatu. 1964. gadā sāku strādāt.” Ar vīru Andri satikusies neparasti. Viņš bijis jelgavnieks, bet pēc dienēšanas armijā ciemojies Ēdolē pie Zentas māsas vīramātes, kur abi iepazinušies dārzā. „Mēs tiešām satikāmies ķiršu kokā un uzreiz viens otru ieskatījāmies. Viņš vēl devās pusotru gadu dienēt, bet es gaidīju atpakaļ. Pēc tam apprecējāmies.”

Kopš 1967. gada dzīvojuši Ēdoles televīzijas torņa pakājē, jo vīrs bijis televīzijas stacijas operators. Pirms 12 gadiem pārcēlušies uz Zentas mammas māju, kas atrodas netālu, un tagad rītos, dzerot kafiju, torni vēro pa virtuves logu.

ŪDENS NO AKAS, VĀRĪTS UZ PLĪTS

Vairāki ēdolnieki nekad mūžā cita friziera krēslā pat nav sēdušies. „Tas ir tāds melnais humors, bet, staigājot pa diviem lielākajiem Ēdoles kapiem un paskatoties uz plāksnēm, vismaz 80 procentiem atceros, kādi katram bija mati. Kādreiz pagastā tiešām pazīnu visus, bet nu jau gan vairs ne – tagad daudz jaunu cilvēku.” Pirmos gadus frizētavā Zenta atminas gluži kā anekdoti: „Sadzīves pakalpojumu kombināta priekšnieks mani ievēda telpā – viena istabiņa ar malkas plīti, un viss. Plīti kurināju, ūdeni nesām no akas – to klientes parasti darīja pašas. Pēc gadiem iemūrēja krāsni, ierīkoja iekārtu, kurā tecēja neīrais ūdens, bet bija jāvaktē, jo tajā ietilpa pieci spaiņi: ja lēja vairāk, viss gāja pāri malām.”

Īpaši daudz darba bijis, kad tuvojušās kolhoza balles. Tad nācies arī prast *izliferēt* un klientu rindās iestarpināt arī priekšnieku kundzes. „Gadu gaitā mode bijusi dažāda. Vienubrīd, kad šeit no Ukrainas bija sabraukuši gucuļi, viņi prasīja matus griezt tā, kā tagad ir moderni: sāni izskūti, un augšā mati atstāti pagarāki. Man bija grūti tā nogriezt, jo latvieši nekad tāds negrieza. Nu pienācis laiks, ka tas ir modē arī mums.”

32 GADUS MOSTAS PUSSEŠOS

Tagad daudz laika pavadot mājās, Zenta bieži prātojot, kā visu varējusi paveikt. „Visus gadus cauru ziemu uz darbu braucu tikai ar velo-

sipēdu. Mēs bijām aktīva ģimene – abi ar vīru deju kolektīvā dejojām līdz pat 90. gadiem. Mani vecāki dzīvoja Ērgļos, bet 1974. gadā pie-runājām pārcelties uz šejieni – uz māju, kurā tagad dzīvoju. Kādreiz lopi bija ģimenei liels atbalsts, jo arī tolaik frizieriem nebija liela alga, tāpēc vecāku mājās turējām govīs. Vienubrīd man bija pat trīs slaucamas govīs. 32 gadus katru dienu abi ar vīru pussešos cēlāmies un pa taisno cauri mežam pa taku ar riteni braucām te, sakopām lopus, darbdienās tālāk uz darbu. Pēc tam atkal uz šejieni, sakopām lopus, un mājās,” atceras Zenta. Arī bērni mantojuši vecāku darbīgumu – visi esot čakli un apņēmīgi. „Jaunākā meita dzīvo Liepājā, vecākā – Alsungā. Mūsu darīšana pārmantojusies pat mazbērnos: mazmeita ir Alsungas kultūras nama vadītāja, bet mazdēli – viens strādā zivju cehā par operatoru, otrs ir mūziķis un pasākumu apskaņotājs, trešais mācās par glābēju un spēlē basketbolu. Visi no bērna kājas strādājuši, un tas arī ir tas, ko ar vīru gribējām viņiem iemācīt.”

Zentai ir vairāki hobiji: ziemā viņa ir aizrautīga lasītāja un adītāja, bet vasarā visa apkārtnē esot vienos ziedos, jo vismiļākā nodarbe pāri visām ir dārzkopība. „Ja nebūtu friziere, būtu dārzniece – man ļoti patīk ziedi. Tagad vaļaspriekiem pievienojies vēl viens: vīra hobijs bija pagalmā barot putnus, tad nu man nācās to pārņemt, un nepārspīlējot – reizēm pagalmā to ir pat simts: dzeņi, žagatas, zilītes un citi.”

Muzejs piedzīvojis pārvērtības

40. jubilejā Ēdoles pamatskolas muzejs ticis pie dāvanas – gaišākām sienām un atjaunotās grīdas. Skolas vēstures liecību krājums ir apjomīgs, tāpēc, lai to parādītu un labiekārtotu telpas, darba vēl daudz, un tas nekad neapstājas.

VĪZIJA PAR INTERNĀTU

Pirms 40 gadiem skolas muzeju izveidojusi toreizējā vēstures skolotāja Mirdza Tauriņa, kura to nodeva vēstures skolotājas Gunītas Meieres rokās, bet nu jau kādu laiku šo darbu turpina un jaunus iespējas meklē angļu valodas skolotāja Ilze Bloka. Muzejs iekārtots divās telpās: vienā apkopota skolas vēsture, otrā – sadzīves priekšmeti un citi novadpētniecības eksponāti. Abas telpas ar projektu konkursa *Darīsim paši* atbalstu vizuāli uzpostas: nokrāsotas gaišas sienas un griesti, atjaunota grīda. „Viss joprojām ir procesā,” stāsta I.Bloka. „Man gribas, lai bērni ienākot varētu pagātni izjust un pat sataustīt. Strādājam pie tā, lai būtu sēdvietas, lai te var arī vadīt stundas. Esam atraduši solus, tos restaurēsim, mājturības skolotāja

Ēdoles skolas muzejs var lepoties ne vien ar atjaunotajām telpām, bet arī vērtīgu ieguvumu: 40–50 gadus vecu skolas solu. To sagādājis saimniecības daļas vadītājs Sergejs Rimovičs, kurš pats to restaurējis, ieguldot pāris nedēļu laika. Sergejs arī daudz palīdzot muzeja vadītājai Ilzei Blokai.

jau izgatavo spilvenus.”

Ļoti daudz materiālu stāvēt atvilktnēs un pašlaik neesot, kur tos izlikt. Ik pa laikam muzejs tiek pie jauniem eksponātiem. Neseno no Vilgāles atvests skolas sols, drīz tiks pielikta tāfele. „Muzeja ēkā ir viena neapdzīvota telpa, kurai man ir vīzija. Tas, protams,

būs laikietilpīgi un prasīs naudu, bet šeit agrāk bijis internāts, tāpēc gribētu telpu iekārtot kā kādreiz. Tagad bērni par internātu tikai dzirdējuši, bet nespēj iedomāties, ka kādreiz arī tā dzīvoja. Ideja radās, kad rakājos pa skolas bēniņiem, kur no internāta laikiem saglabājies daudz kas: darba galdi,

soli, metāla gultas un citas lietas.”

RAKSTĪJA GLĪTI, PLĀNOJA RŪPĪGI

Skolas muzejā var apskatīt, kādas agrāk bijušas skolas formas, ar kādām koka somām skolēni devušies uz skolu, kāds 1938. gadā bija mācību iestādes karogs, fotogrāfijās iemūžinātos notikumus un, protams, burtņicas. „Var redzēt, kā bērni kādreiz rakstījuši – cik ļoti glīti bijis rokraksts. Interesanta ir arī klade, kurā ļoti rūpīgi izstrādāts pārgājiena plāns. Var salīdzināt: tagad direktors uzraksta rīkojumu, un klase dodas pārgājienā, tolaik kladē zīmēta pat karte un smalki aprakstīts dienas plāns,” rāda I.Bloka.

Eksponāti viegli nerodoties. Kad muzeju pārņēmusi, skolēniem iedevusi vēstules vecākiem, aicinot pieaugušos pārskatīt savas skolas laika lietas, bet acimredzot, ja neuzrunā personīgi, tas nedarbojas, vai arī cilvēki sapratuši, ka šādām lietām mūsdienās ir vērtība, jo neviens neesot atsaucies. Tomēr pa retam kāds kaut ko atnes vai sagādā skolas darbinieki. Tā senu bumbu atnesis sporta skolotājs.

Līgumus par ūdeni slēgs pagastmājā

18. un 19. februārī no 9.00 līdz 17.00 *Kuldīgas ūdens* pārstāvji klientus gaidīs pagasta pārvaldē, lai slēgtu abonētu līgumus.

Pašvaldības uzņēmuma darbinieki gaidīs privātmāju īpašniekus, līdzīgi ņemot pasi, zemesgrāmatas apliecību vai citu īpašuma dokumentu.

Turpmāk skaitītāju rādījumi jānolasa un jānodod katru mēnesi no 26. līdz 28. datumam, savukārt rēķinus par patērēto ūdeni un kanalizāciju izrakstīs *Kuldīgas ūdens*, nosūtīs e-pastā vai pa pastu (tad tas būs maksas pakalpojums – 0,68 eiro). Tie būs pieejami arī pagasta pārvaldē pie lietvedes.

Maksa par Kuldīgas ūdens pakalpojumiem (bez PVN):
 ■ par ūdeni – 0,56 eiro/m³,
 ■ par kanalizāciju – 0,53 eiro/m³.

Antras Grīnbergas teksts un foto

Kuba latviešu uzņēmējas acīm

Snēpeles viesu nama *Mazsālijas* saimniece Gunita Štorha nozarē darbojusies ilgi, daudz ceļojusi, tostarp pa eksotiskām zemēm. Pirms gada, atgriezies no Kubas, viņa nolēma iesaistīties starptautiskajā tūrismā. Nesen Gunita tur viesojās otrreiz, pavadot latviešu ceļotāju grupu.

AIZBRAUKT PĀRDOMĀT

Kas gan skatāms Karību jūras salā, kurā vēl jūt gadsimtiem ilgās lielvalstu verdzības jūgu un kur vēl valda sociālisma diktatūra? Gunita stāsta: „Uz Kubu iesaku aizbraukt tiem, kuri kavējas atmiņās, kā bija padomju laikos. Esam tik ļoti pieraduši pie tā, kas mums ir šodien, ka vairs neapzināmies, cik labi dzīvojam. Kaut vai tāpēc vērts aizbraukt un tad sev pajautāt: „Vai es gribētu dzīvot tādā valstī?” Nevis salīdzināt, jo katrai valstij sava identitāte, bet izzināt un pārdomāt. Ja neskaita klimatu, mēs joprojām varējām būt līdzīgā politiski ekonomiskajā situācijā. Blakus Kubai ir Meksika – ap 200 km attālumā. Pirms gada biju abās valstīs: tik dažādas zemes un atšķirīgas kultūras, varbūt vienīgi daba līdzīga.”

VECĀ SISTĒMA VALDA

„Pirmajā reizē šķita, ka kubieši nemaz tik slikti nedzīvo un nelaimīgi nejūtas, tikai mums tā šķiet.

Bet ar pirmajiem iespaidiem nepietiek – tauta jāiepaizst. Turklāt Kubā jūtamās straujas pārmaiņas. Apstiprināta jauna valdība, februārī tā pārcelsies uz mītni Havanā, kur bijis muzejs. Tad arī tiks pieņemta jauna konstitūcija. Kubieši ir lielas cerības, ka dzīve mainīsies. Ja pajautāsi, vai viņiem ir *Kei Dēi Bī**, ikviens vispirms parautīs plecus: „Kas tas ir?” Tad atbildēs noliedzoši. Tomēr redzams, ka čēkas aģentu sistēma tur strādā tāpat kā pie mums padomju laikā.

Šajā braucienā paveicās ar gidu, kura pirms 30 gadiem pārcēlusies no Krievijas līdz savam vīram kubietim celt atomelektrostaciju. Jautāju, kāpēc tad, kad ceļi šķīrās, viņa neatgriezās dzimtenē. Atbildē: vīrs nav atļāvis investēt. Varētu izceļot tagad, taču pēc 30 gadiem viņai nav, kur atgriezties. Būtu jāskatās no nulles.”

IZMISUMA SOLIS

„Izceļošana ir ļoti problemātiska. Daudzi kubieši dzīvo Maiami.

Taču tur viņi nokļuvuši ar lielām pūlēm, pierādot, ka Amerikā dzīvo tuvi radi, un solot atgriezties. Ir daudz veiksmīgu, bet vēl vairāk neveiksmīgu stāstu. Gide stāstīja par kaimiņu, kurš jau trīs reizes ar gumijas laiviņu mēģinājis tikt līdz Amerikai. Tālu nav – kādi 60 km. Bet viss tiek kontrolēts, un tas vīrs ikreiz notverts, iesēdināts cietumā un nu iekļuvis *melnajā sarakstā*. Izlidot vairs nedrīkst nekur un nekādos apstākļos. Tā laiviņa bija izmisisuma solis.”

NEGRIB STRĀDĀT

„Kuba joprojām saistās ar labu kafiju, rumu un tabaku. Tas ir iekšzemes kopprodukta pamats. Taču jāatgāz, ka kubieši ir diezgan slinki. Tā ir īpašība, kas raksturīga siltajās zemēs. Kubā papildus tam strādāt nemudina politiskā situācija. Tā artava, kas jāatdod valstij, ir tik liela, ka kubieši labāk izvēlas nedarīt neko. Lielākais darbspēks ir armijas vecuma jaunieši. Tad nu tie vāc mango, krāso mājām fasādes utt. Gadījās redzēt tikko uzceltas ēkas tiem, kuri pēc lielas vētras mājokli zaudējuši. Zinot, cik lēni Kubā viss notiek, tas bija pārsteigums.

Nav novecojis aina, kurā veca kubiete redzama tinam tabakas lapas vai kūpinām cigāru. Trīs ie-

priekš minētās lietas tur tiešām ir pasaulē vienas no labākajām. Bet viss stāv uz vietas – rūpniecība neattīstās. Kuba sen slavēta ar cukurniedru plantācijām, tur ražo cukuru, bet nav nevienas saldumu fabrikas. Vienīgais pārstrādes produkts ir rums. Valsts savu cukuru atdod lēti (tas ir labāks un saldāks nekā Eiropā), bet importē konfektes un dzēmus.”

KLIEDZ PĒC INVESTĪCIJĀM

„Ir tādas lietas, par kurām var uzslavēt. Izglītība un medicīnā viņi ir pārkāpi par mums. Jā, kādreiz kubieši uz Padomju Savienību, tostarp Rīgu, brauca mācīties civilo aviāciju. Tagad daļa no tiem piestrādā par gidu, bet visi nav saglabājuši labu krievu valodu.

Skaistās dabas dēļ Kuba ir tūrisma zeme, vienlaikus tā klīdz pēc investīcijām, lai šo potenciālu attīstītu. Jācer, ka līdz ar jauno konstitūciju arī finanšu piesaistē būs pozitīvas pārmaiņas. Piemēram, ceļi, kaut arī asfaltēti, tur tie vēl ekstremālāki par mūsu Gudeņieku ceļu, par kuru te sausinās.

Braukšana arī ekstremāla. Mašīnas vecas, lielai daļai nedarbojas spidometri. Kā tai anekdotē, kad viens soferis brauc garām otram, nolaiž logu un jautā otram, ar kādu ātrumu brauc.”

TUKŠIE VEIKALI

„Man joprojām neatminēta mīkla ir stāsts, ka kubieša ienākumi esot 20 dolāru mēnesī. Viņi paši to atgādina, bet tas ir mīts. Pirmajā reizē, kad gids stāstīja par vietējām tradīcijām, kur un cik liela dzeramnauda jāatstāj, es viņam teicu, ka gribētu te izvērst tualešu biznesu. Stāvus bagāta kļūtu, ņemot vērā tūristu pieplūdumu un to, ka tualetē pieņemts atstāt vienu konvertējamo peso jeb Kubas dolāru, kas ir tikpat vērts, cik eiro. Tur ir divas valūtas, otra ir vietējais peso, daudz nevērtīgāks par dolāru, ko izmanto tūristi.

Kubā joprojām ir talonu sistēma un specializētie veikali, kur noteiktās dienās var iegādāties noteiktas preces. Tāda sirreāla situācija, kad ieej veikalā un redzi trīs tukšas bļodas. Kubieši ēd ļoti daudz pupiņu un lauksaimniecības produktu, ko paši izaudzē. Zeme sadaļīta reģionos: vienā audzē tikai dārzeņus, citā – augļus, vēl kādā lopus.”

NAV TRANSPORTA

„Valsts nav liela – varētu no vienas vietas uz otru aizskriet pēc produktiem. Bet nav, ar ko. Sabiedriskais transports ir sarežģīta lieta. Braucot pa laukiem, bieži var redzēt, ka vietējie balso tūristu autobusos. Privātais transports ir ekskluzīvs.

Pirmajā reizē bijām uzņēmēju grupa. Sākām izvērst ideju eksportēt viņiem žiguļus. Atkal *bet* – nenormāla ievēlmita. Mākslīgi radīta tāda sistēma, ka kubietim iegādāties auto ir kā neiespējamā misija. Pat tad, ja stāsts par 20 dolāru algu ir mīts, sakrāt 30 tūkstošus nav iespējams. Lietotas mašīnas ir pieejamākas, bet tik un tā katrs nevar atļauties. Kuba ir vienīgā valsts, kur divās cemošanās reizēs neredzēju nevienu jaunu mašīnu. Turpretī veco uzturēšanā viņi ir lieli meistari. Piemēram, 1956. gada izlaiduma auto brauc ar visām oriģinālajām detaļām. Dažreiz tie retro auto un kubiešu lep-

Kuba (Kubas Republika)

- Sociālistiska salu valsts Ziemeļamerikā. No kontinenta to atdala Floridas jūras šaurums ziemeļos un Jukatānas jūras šaurums rietumos.
- Lielākā pilsēta un vienlaikus galvaspilsēta ir Havana.
- Pēc 2012. gada tautas skaitīšanas datiem Kubā bija ap 11 miljoniem iedzīvotāju. Pēc rases pazīmēm 64% iedzīvotāju bija baltādainie, 9% – melnādainie, 27% – mulāti.
- Valsts valoda – spāņu. Vidējā un vecākā paaudzē vēl atceras krievu valodu no sadraudzības ar Padomju Savienību.

Der zināt

- Uz Kubu labāk ceļot grupā. Var arī individuāli, bet tad var gadīties, ka ceļojums pārāk sadārdzinās kaut vai transporta dēļ.
- Bez zinoša pavadoņa var palikt neapskatītas interesantas vietas.
- Jāņem vērā kubiešu attieksme pret precizitāti. Ja kāds sola būt pēc piecām minūtēm, tas var izvērsties par piecām stundām. Reizēm var neatnākt vispār.
- Lai vairāk redzētu un ērtāk ceļotu, grupai nevajadzētu būt lielai: no sešiem līdz 15 cilvēkiem.
- Lidojums Rīga–Maskava (1 h 40 min.)–Havana (ap 13 h). Var lidot arī caur Parīzi vai Ņujorku. Izvēle atkarīga no tā, kurā dienā nakts laikā labāk patīk un kā reisi savienojas.
- Tropu pasāšu klimātā ir divi gadalaiki: lietaina vasara no maija līdz oktobrim un ziema no novembra līdz aprīlim. Tā ir tūrisma sezona, kad zemākā temperatūra ir 22 grādi. Vasarā turp doties neiesaka, jo temperatūra ir 28–30 grādu, bet liela mitruma dēļ liekas, ka ir daudz karstāk.

„Lai kāda sistēma vēl valda Kubā, tā ir ļoti skaista zeme,” atzīst snēpelniece Gunita Štorha.

Tik tirkīzzilu krastu kā Karību jūrā pie Kubas neesot nekur citur.

Kubiešu skolēni.

Lai arī Kuba strauji tuvojas mūsdienu dzīves ritmam un standartiem, vēl var izbaudīt salas unikalitāti un aizķeršanos laikā.

„Uz Kubu iesaku aizbraukt tiem, kuri kavējas atmiņās, kā bija padomju laikos. Esam tik ļoti pieraduši pie tā, kas mums ir šodien, ka vairs neapzināmies, cik labi dzīvojam.”

Galvaspilsētas Havanas vecpilsēta ir UNESCO pasaules mantojuma objekts, kur joprojām jūtams aizgājušo dienu šarms. Elegantas neoklasicisma un baroka ēkas, šauras ieliņas, brūģēti laukumi un Kubas baroka pērle – Sv. Kristobala katedrāle.

Kubas daba ir neatkārtojama.

Savs auto ir problēma, tāpēc kubieši necenšas savā zemē apmeklēt citas vietas un izmanto zirga pajūgu.

NOVADI GAIDA

Dzīve mazpilsētā ir ļoti forša

Māriete Raks-Lasmane

30 gadus vecais Ainārs Mazjānis kopā ar sievu Diānu pēc vairākiem Rīgā un Anglijā aizvadītiem gadiem pārcēlās uz dzīvi Talsos. Tagad ģimeni kuplina arī divi bērni, un Mazjāņi pat nedomā pamest mazpilsētu un Latviju, jo uzskata, ka dzīve šeit ir ļoti laba un nākotnē tā tikai uzlabosies.

Nekad nebūsi savējais

Ainārs ir dzimis un līdz 6. klasei dzīvojis Rīgā, bet tad vecāki nolēma pārcelties uz Talsiem. Vidusskolas gados Ainārs gan atkal atgriezās galvaspilsētā. Kad sākās krīze, viņš zaudēja darbu un nolēma doties uz Angliju. "Es, kā jau daudzi latvieši, nospriedu, ka būšu Sprīdītis, kas laimi dodas meklēt citur," smejojot teic Ainārs.

Sākotnējā iecere bija tur pavadīt dažus mēnešus, bet tie pārvērtās par sešiem gadiem. Kad Aināra prombūtne Lielbritānijā ieilga, viņam pievienojās Diāna, toreizējā draudzene, tagad sieva. Laiks paskrēja ļoti ātri.

Jaunais vīrietis Anglijā strādāja vairākās darbavietās, tajā skaitā noliktavās, vīzu aģentūrā, bet vēlāk ieņēma posteni darbā iekārtošanas aģentūrā, kur atbildēja par vairākiem desmitiem cilvēku. Radās pat doma tur palikt, jo arī Diānai bija labs darbs – viņa bija vizuālā iekārtotāja apģērbu veikalā "Zara". Tika apsvērta iespēja iegādāties mājokli. Tomēr, laikam ritot, Ainārs ar sievu saprata, ka Anglijā vienmēr būs ienācēji un nespēs tur justies kā mājās. "Vair darīt, ko gribi, bet nekad tu tur nebūsi vietējais."

Vēl viens faktors, kas lika aizdomāties par dzīvesvietas maiņu, bija Aināra aizraušanās ar fotogrāfiju. "Darbā biju atbildīgs par aptuveni 100 – 150 cilvēkiem. Sapratu, ka man ir grūti būt par priekšnieku citiem. Gribēju būt priekšnieks pats sev un darīt to, kas man ļoti patīk, tāpēc paralēli pienākumiem darbā iekārtošanas aģentūrā sāku fotografēt. Sākotnēji ļoti interesēja un aizrāva modes fotogrāfija, ko izmēģināju Londonā. Tad sekoja kāzu fotografēšana, kas ļoti iepatikās," stāsta talsenieks.

Tomēr gala lēmumu par atgriešanos Latvijā palīdzēja pieņemt meitiņas pieteikšanās. "Londona, manuprāt, ir vieta, kur dzīvot vienam pašam vai pāri, jo tur ir ļoti daudz dažādu iespēju, intensīvs dzīvesveids, daudz ballīšu un nemītīga burzma, bet, lai audzinātu tur bērnu... Meitiņa piedzima Lielbritānijā, bet pēc mēneša pārcēlāmies uz Latviju," atceras Ainārs.

Miera un iespēju stūrītis – Talsi

Pēc atgriešanās dzimtenē jaunā

Aināra Mazjāņa grāmatas un izstādes "Mēs esam Talsi" atklāšanā aizvadītā gada novembrī.

Ainārs Mazjānis ar sievu Diānu, meitiņu Alisi Keiru un dēliņu Āronu.

Foto no A. Mazjāņa privāta arhīva

ģimenīte nepilnu gadu nodzīvoja Rīgā, bet kopš 2016. gada viņi ir apmetušies Talsos. Iemesli šādam lēmumam bijuši vairāki. "Braucot ciemos pie saviem vecākiem uz Talsiem, mašīna katru reizi bija piekrauta tā, it kā mēs grasītos pārvākties. Mantu kraušana uz priekšu un atpakaļ bija nebeidzama. Arī finansiāli dzīvot Talsos ir lētāk. Rīgā ir ēdām dzīvokli, turklāt man vēl bija jāirē telpas fotostudijai. Tās visas bija ļoti lielas izmaksas. Neesmu no tiem cilvēkiem, kurš var būt produktīvs un paveikt visu nepieciešamo, esot mājās... Esmu mēģinājis," savos apsvērumos dalās A. Mazjānis.

Tā kā Ainārs aizraujas ar kāzu un portretu fotografēšanu, kas notiek dažādās Latvijas vietās un arī ārvalstīs, viņam tik un tā katru reizi jānododas ceļā, tāpēc dzīvesvietai īsti nav nozīmes. Nokļūt līdz galvaspilsētai ir ļoti ātri un ērti, tas prasa vien aptuveni stundu un divdesmit minūtes. "Nenožēloju, ka pārvācāmies. Cilvēki man nereti vaicājuši par dzīvi Talsos – sak', tur jau nekā nav un nekas nenotiek. Bet ierastā rutīna "darbs – mājas" ir vienāda jebkur,

vai tu atrodi Rīgā vai Talsos. Arī televīzija visur ir vienāda. Un, kad sākām dzīvot Talsos, sapratām, ka šeit ir ļoti daudz atpūtas un izklaides iespēju, ja vien pats vēlies kaut ko darīt. Turklāt te viss ir daudz ātrāk un vieglāk pieejams, un tas ļauj ievērojami iekonomēt laiku. Visu var sasniegt piecās, desmit minūtēs, nav jāsež satiksmes korķos. Kino šeit, piemēram, ir vairākas reizes lētāks nekā Rīgā. Tagad mēs aizbraucam uz Rīgu ar konkrētu mērķi un daudz kvalitatīvāk tur pavadām laiku nekā tad, kad galvaspilsētā dzīvojām," sapratis Ainārs.

Būt līdzatbildīgam

Tiklīdz A. Mazjānis ar ģimeni pārcēlās uz dzīvi Talsos, vietējie ātri vien par viņu uzzināja jaunā vīrieša aktivitāšu dēļ. Fotogrāfa pirmais pieteikums bija izstāde "Mēs esam Talsi", kurā 100 talsenieku portretos viņš atklāja, kādēļ Talsi ir laba vieta, kur dzīvot, veidot ģimeni un paslēpties no visām pasaules vētrām, lai atgūtu mieru. Savukārt šogad izstādei par godu tapa grāmata. "Pagājušogad man pirmo reizi bija sava izstāde, bet šogad –

grāmata. No šī projekta uzzināju, ka Talsos ir ļoti daudz interesantu cilvēku." Projekts bija īpašs arī ar to, ka fotogrāfijas uzņemtas ar analogajām filmu kamerām, kas, kā atzina projekta autors, ir jau gandrīz aizmirsts un izzūdošs formāts. Kopā viņš uzņēmis aptuveni piecsimt kadru – piecus ar katru projekta dalībnieku.

Ainārs ir arī aktīvs sabiedrības pārstāvis – viņš piedalās iedzīvotāju sapulcēs, kuras rīko pašvaldība par attiecīgu tēmu, interesējas, uzdod jautājumus, sniedz ieteikumus. Tāpat viņš kopā ar citiem vietējiem savāca vairāk nekā 1000 iedzīvotāju parakstu, lai aicinātu novada pašvaldību Talsos izveidot skeitparku. Pašlaik pašvaldībā izveidota darba grupa, kurā darbojas arī Ainārs, tā kopā ar pašvaldības darbiniekiem izskata skeitparka izveides iespējas.

"Daru lietas, kas šķiet interesantas. Man ir ļoti maz brīvā laika, bet to vienmēr var atrast, ja grib. Piemēram, Londonā tāds mazs latvietis var spirināties, bet neko nepanākt, bet te, Talsos, ir iespējas. Uz iedzīvotāju sapulcēm eju, jo tur var uzzināt daudz jauna. Mani

tiešām interesē, kas te notiek un kas tiek plānots, jo mēs ar ģimeni Talsos neesam uz gadu vai diviem, esam te uz ilgu laiku! Tā kā man un sievai bija forša bērnība, gribam, lai tāda ir arī mūsu bērniem," spriež A. Mazjānis.

Nākotni redz gaišās krāsās

Viņš atzīst, ka pieredze, kas iegūta, dzīvojot ārzemēs, pavērusi viņam plašāku redzesloku un devusi drosmi cīnīties, lai kaut ko panāktu. "Anglijā ļoti labi iemācījies, kas ir darba ētika. Jā, algas tur ir lielākas, bet arī jāstrādā ir ļoti daudz un intensīvi. Ja slinkosi, nākamajā dienā nebūs darba. Atgriežoties Latvijā, papildus visām emocijām ieslēdzas arī patriotisms, un šķiet, ka nu tik jānodod vaļā! Un patiesībā tas azarts, ka kaut kas ir jādara, nepazūd, bet tikai palielinās. Jo, kad atgriezāmies, sapratām, ka Latvijā visas durvis ir vaļā!" enerģiski teic talsenieks.

Ainārs pastāsta, ka pašvaldībā viņš tiekot uzklauts, cits jautājums, cik daudz no tā visa realizē. Katrā ziņā, jo vairāk cilvēku iesaistās, jo lielāku ietekmi tas rada. Piemēram viņš min sarīkoto zibakciju bijušajā skeitparka laukumā, kad sapulcējās daudz iedzīvotāju un tika savākti paraksti par jauna skeitparka izveidi. "Viens pats neko tādu nepanāktu, ir vajadzīgi citi. Jā, ir jābūt vienam, kas uzsāk kustību un paveik pārējos, bet mums vajadzētu vairāk šo "vienu cilvēku", jo tad arī vairāk var panākt! Talsos ir ļoti daudz uzņēmīgu un aktīvu cilvēku, bet tādas vajag vēl! Mums bieži vien šķiet: ko tad es, pelēkais latvietītis... Bet Latvijā katram cilvēkam ir ļoti liela ietekme un nozīme. Vienmēr, kaut ko darot, nodomāju: kas ir tas sliktākais, kas varētu notikt? Ir jāizsaka savs viedoklis, lai arī tāpēc tu kādam varbūt nepatiksi. Līdzko tu kādam nepatīc, tas nozīmē, ka tu kaut ko dari pareizi. Un tā jau nav katastrofa – kādam nepatīk. Galvenais ir būt labās attiecībās ar sev tuvajiem cilvēkiem. Jā, arī es esmu pelēkais latvietis, kuram grūti izteikties, bet, ja gribi kaut ko panākt, tas vienkārši ir jādara. Domāju, ka nākotnē Talsi vēl uzlabosies. Pēdējos gados tas kļuvis moderni – pārcelties no dzīves galvaspilsētā uz lauku rajoniem. Dzīve mazpilsētā ir ļoti forša!" vērtē A. Mazjānis.

Sabiedrības integrācijas
fonds

Materiāls sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

SARUNA AR JUBILĀRI

Par savējiem un ar savējiem „Katra gadu nē, bet ik pēc pieciem sešiem jūtu, ka kaut kas būtisks manī mainījies – dzīves uztvere un attieksme,” kuldīdzniece Ināra Dvarone saka savā 44. dzimšanas dienā.

„Mani vairs neuztrauc tas, kas agrāk šķita ļoti, ļoti svarīgs. Interesi par ārējo pasauli un citiem cilvēkiem esmu pavērsusi pret sevi un man tuvākajiem.”

JAUDĪGĀ DIENĀ

Inārai patīk, ka dzimšanas diena ir drīz pēc Ziemassvētkiem, jo ātri atkal var tikt pie dāvanām: „Pagatavoju svētku vakariņas tuvākajiem, bet lielas balles sev nerīkoju, jo no svinēšanas jau esam paguruši. 4. decembrī dzimšanas diena ir vīram, 6. decembrī vārda diena vecākajam dēlam Niklāvam, tad Ziemassvētki, Jaunais gads. Man patīk, ka esmu dzimusi 7. janvārī, kad ir arī pareizticīgo Ziemassvētki. Jaudīga ticība un jaudīga diena.”

PROFESIJU IEGŪST PIE MEISTARES

Ģimene Inārai esot vissvarīgākā. Ar vīru Zigmundu satikušies, kad Ināra mācījās Kuldīgas 2. vidusskolā. „Sākām draudzēties, kad man bija 17 gadu. Pēc vidusskolas sāku strādāt *Vulkānā*. Sagaidīju Zigi no armijas, un apprecējāmies,” stāsta Ināra.

„Pirms dēla Niklāva dzimšanas aizgāju dekrētā, bet *Vulkāns* jau bruka, tādēļ nebija, kur atgriezties. Tā kā man patika taisīt frizūras, pastāstīju to savai frizierei Marikai (Smirnovai – aut.). Viņa jau bija atvērusi savu frizētavu un piedāvāja nākt par mācekli. Divus gadus mācījos pa dažām stundām dienā, kamēr mamma pieskatīja Niklāvu, tad Latvijas Amatniecības kamerā nokārtoju eksāmenu. Es joprojām tur strādāju. Marikai

varu pateikties par to, kas esmu un ko profesionāli protu. Zināšanas arī papildīnu kursus, bet svarīgs bija pamats.”

SPORTS – ĢIMENES HOBIJS

Jaunākais dēls Oliveris, kurš mācās Kuldīgas Centra vidusskolas 3. klasē, tāpat kā brālis Niklāvs, kurš Rīgā mācās par žurnālistu, daudz sporto. Futbols esot Dvaronu ģimenes kopīgais vaļasprieks. „Es kādreiz spēlēju basketbolu, Zigis bijis dažādos sporta veidos. Kopš viņam ir *Nikers* (futbola klubs – aut.), ar komandām regulāri braucam uz spēlēm. Esmu emocionāla. Draugi to zina, īpaši tie, kuri redzējuši, kā spēlēm jūtu līdzī, sevišķi, ja uz laukuma ir mani bērni: bļausos uz tiesnešiem, azartiski aizstāvu savējos. Kad ir uzvara, nekaunos izrādīt prieku.

Man patīk skatīties jebkuru sporta veidu. Es vēroju cilvēkus apkārt: emocijas, apģērbu, frizūras. Stundām varu skatīties slēpošanu, kā tur pa kalnu laižas lejā. Ja vēl sāku domāt par rezultātu, ir ārkārtīgi interesanti. Man arī patīk pavigrot – ne tā viegli, bet, piemēram, stilā *zumba strong*. Tā, lai arī no zāles var nākt gandrīz četrpāpus. Šūšana, adīšana vai dārzis nav man vaļasprieki. Es varētu skaldīt malku – tas būtu man piemēroti,” smeļ Ināra.

Kuldīdzniece Ināra Dvarone smejas: „Man patīk internetā ieraudzītais uzraksts: „Man ir 18 gadi ar 26 gadu pieredzi.” Jā, tieši tā šobrīd jūtos! Gadī ir tik, cik ir, bet prāta un pieredzes – vairāk nekā tajos 18.”

NAV KO GAUSTIES!

Ģimene dzīvo privātmājā Putnudārzā. Tur Ināra fiziskās nodarbēs varot izpausties pilnībā. Viņai patīk arī gatavot ēst. Reiz sacēpusi karbonādes – pilnu spaini, ko *Nikera* komandai dot līdzī ārzemju braucienā, lai pušiem pa ceļam nav jāiepērkas degvielas uzpildes stacijās.

Ināra vienmēr bijusi skaļa, runīga un emocionāla, bet nu aizvien vairāk patīkot klusums: „Raksturā esam līdzīgi ar jaunāko dēlu – tādi spridzekļi. Zigis ar Niklāvu ir mierīgi. Bet arī es mainos: sāku vairāk mīlēt, būt iecietīgāka, vairāk domāju par tādu vērtību kā veselība. Apziņas, ka jādomā, ko ēd. Jādomā, ko runā. Pricējās par bērniem, mammu, par Zigi, lai viss ir labi. Vēl pie manas ģimenes gluži kā trešais bērns ir Niklāva draudzene – viņi draudzējas jau piecus gadus.

Domājot par vērtībām, vajag aiziet uz dokumentālo filmu *Dāvids un Goliāts* (par Kuldīgas brāļiem Kaņukiem – aut.), tad var saprast, ka nav ko nīdēt. Liekas muļķīgi gausties, ka kaut kā pietrūkst. Saprotu, ka mums dots milzīgi daudz un par to varam būt pateicīgi.”

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

Dzimst mazāk, precas vairāk

Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā arī pērn dzimtsarakstu nodaļās reģistrēts mazāk jaundzimušo nekā mūžībā aizgājušo.

JAUNDZIMUŠIE

● Kuldīgas novadā

Pagājušogad reģistrēti 202 jaundzimušie, un tas ir par 40 mazāk nekā 2017. gadā. No mazuļiem 112 ir meitenes, 90 – zēni. 107 dzimuši reģistrētā laulībā, 87 bērniem vecāki nav precējušies, bet astoņus bērniņus māmiņas reģistrējušas vienas – ieraksta par tēvu dokumentos nav. 60 bērni ģimenē ir pirmie, 90 – otrie, 38 – trešie, astoņi – ceturšie, četri – piektie, viens – sestais, viens – devītais.

Populārākie vārdi: Marta (6), Emīlija (6), Katrīna (4), Alekss (4), Adrians (3), Oliveris (3), Krišs (3), Roberts (3).

● Skrundas novadā

Pērn piedzimis 31 bērniņš: 17 meitenes un 14 puīši. Tie dzimuši 12 laulātiem pāriem, 17 bērniem

mamma un tētis attiecības nav reģistrējuši, bet ir atzinuši paternitāti, par diviem mazuļiem rūpes uzņēmušas tikai mātes.

● Alsungas novadā

Piedzimuši deviņi bērni: piecas meitenes un četri zēni. Joprojām iecienīti vārdi ir Anna, Emma, Luīze. Pirmo reizi novadā dots vārds Ārons.

LAULĪBAS

● Kuldīgas novadā

Laulību noslēgušas 278 ģimenes – par 44 vairāk nekā 2017. gadā. Dzimtsarakstu nodaļā jāvārds teikts 203 reizes, baznīcā – 75. Jaunākajai līgavai bijuši 16 gadi, vecākajai – 80, jaunākajam līgavainim – 18, vecākajam – 82. Bez Latvijas pilsoņiem laulājušies 11 ārzemnieku. Par zelta kāzām ziņu devušas 19 ģimenes, 55. kāzu jubileju svinējušas sešas ģimenes, 60. jubileju – astoņas, par 65 gadu kopdzīvi – viena.

● Skrundas novadā

Noslēgtas 33 laulības – par desmit mazāk nekā 2017. gadā. Baz-

Kuldīgas novada ģimenes arī šogad aicinātas, tuvojoties ievērojamai kopdzīves gadadienai (sākot ar zelta kāzām), informēt dzimtsarakstu nodaļu vai pagasta pārvaldi, lai vienotos, kā dome gaviļniekus sveiks.

nīcā laulību reģistrējuši trīs pāri.

● Alsungas novadā

Laulībā stājušies 11 pāri: deviņi dzimtsarakstu nodaļā, trīs baznīcā.

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠIE

● Kuldīgas novadā

Demogrāfiskā balance diemžēl joprojām ir negatīva. Dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 385 aizsaulē aizgājušie: 208 sievietes un 177 vīri.

● Skrundas novadā

Mūžībā pavadīti 74 cilvēki, no tiem septiņi citu novadu iedzīvotāji.

● Alsungas novadā

Mūžībā devušies 12 cilvēki, kas reģistrēti dzimtsarakstu nodaļā.

Pēc dzimtsarakstu nodaļu ziņām sagatavoja **Inguna Spuleniece**

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 2. līdz 9. janvārim piedzimušas deviņas meitenītes un septiņi puikas. Vienai meitenītei vecāki nevēlējās vārdu nosaukt, pārējiem bērniem doti šādi: Made, Emīlija, Sofija, Emma, Kate, Marija, Asnāte, Elīza, Deivids, Roberts, Valters, Markuss, Matīss, Mārcis, Toms.

Vārdu iedod mazā māsa

Kristīne Neimane un Mareks Bikše no Saldus novada Lutriņu pagasta 6. janvārī sagaidījuši meitiņu Kati. „Mums bija doma saukt par Agāti, bet mājās ir trīsgadniece Alise. Vārdu Agate nevarēja viņa izteikt – sauca māsu par Kāti, tāpēc nolēmām tomēr dot šo vārdu.” Mājās vēl gaida 16 gadus vecais Kristeris un 13 gadus vecā Ilna Anna. Kate piedzima 3130 g smaga un 52 cm gara.

Līdzīgs tēvam

Kuldīdznieki Oksana Ševčika un Armands Maslabojevs 2. janvārī sagaidīja dēliņu Robertu, kurš ļoti līdzīgs tētim. Mamma stāsta, ka visiem bērniem doti latviski vārdi, un galvenais, lai dēla vārdā ir burts R. Mājās gaida piecus gadus vecais Pēteris, trīsgadnieks Oskars un divus gadus vecā Gita. Vecāki ar visu tikšot galā: dienas būšot mierīgas, jo citi bērni iet uz bērnudārzu, bet vakaros gan būšot haoss. Roberts piedzima 2600 g smags un 52 cm garš.

Pirmais bērniņš

Agate Štila un Edgars Girmus no Talsu novada 4. janvārī sagaidīja meitiņu Emmu. Agate ilgi nav zinājusi, kas būs: dēls vai meita. Zēna vārdu nav varējusi izdomāt, bet meitai zinājusi uzreiz. Vecākiem šis ir pirmais bērniņš. Agate saka: tagad viss pakārtosies Emmai. Meitiņa esot ar raksturu – parādījusies jau pirmie untumi. Emma piedzima 4170 g smaga un 55 cm gara

Lāsma Reimanes teksts un foto

Gaidāma aparatūras modernizācija

„Svarīga ir katra grūtniece, katra smaidoša ģimene un vesels bērns,” saka Kuldīgas slimnīcas dzemdību un ginekoloģijas nodaļas vadītāja Natālija Gailīte.

N.Gailīte stāsta par 2018. gadu un nākotnes plāniem: „Pērn Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā, notikušas 560 dzemdības un piedzimuši 562 jaundzimušie. Mēs esam ļoti gandarīti, ka apkalpojam ne tikai Kuldīgas novadu, bet arī blakus esošos. Mēs ļoti atbalstām jaunos kolēģus, rezidentus, un viņi atbalsta mūs. Pašlaik nodaļā ir trīs jauni rezidenti, kuri palīdz dežurēt nedēļas nogalēs. Protams, notiek sarunas par nākotni, bet šajā brīdī vēl nevienam nav devis atbildi, ka varētu šeit palikt. Bet labi ir tas, ka jaunieši grib strādāt, viņi ir zinoši un spēcīgi. Arī savā starpā viņi stāsta par Kuldīgu, ka šeit var braukt strādāt un

ir ļoti labi kolēģi. Visi esam draudzīgi, mājaslapā teikts: „Nav svarīgi, cik liela tā māja ir, bet svarīgi, kas tur dzīvo.” Šobrīd nodaļā strādā 20 darbinieki un trīs rezidenti.

Nākotnē mums ir lieli plāni, jo piešķirts valsts finansējums par slimnīcas modernizāciju, aparatūras iepirkšanu. Šogad plānojam pirkt vairākus aparātus – STAN aparātu, kas ļaus novērot bērniņu dzemdības, grūtniecības un dzemdību sarežģījumus, smieklu gāzi, dzemdību vannu un pacientu monitorēšanas aparātus.

Priecājamies, ka mums ir laba sadarbība ar anesteziologiem. Pagājušajā gadā notikušas 25 veiksmīgas dzemdības ar epidurālo anestēziju, pašlaik tas ir maksas pakalpojums, bet sievietes ar vien vairāk šo pakalpojumu izvēlas,” stāsta N.Gailīte.

Lāsma Reimane

Līdz Eiropas Parlamenta vēlēšanām atlicis nedaudz

25. maijā Eiropas Savienības (ES) pilsoņi ievēlēs jauno Eiropas Parlamentu (EP).

Decembrī vairākiem žurnālistiem bija iespēja piedalīties EP sesijā, arī Saharova balvas pasniegšanā, ko šogad saņēma krievu disidents un režisors Oļegs Sencovs, un tikties ar Latvijas deputātiem Kārlī Šadurski, Inesi Vaideri un Robertu Zīli. Viņi runāja par galvenajiem sesijas tematiem: šīgada un daudzgadu ES budžetu, tirdzniecības līgumu ar Japānu, Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES jeb *Brexit*, digitālo pakalpojumu nodokli.

„Par Brexit man nav labu prognožu. Ir 1% iespēja, ka briti no Eiropas Savienības neizstāsies. Uz to vēl ceru,” saka Eiropas Parlamenta deputāts Kārlis Šadurskis (centrā). No labās – EP informācijas biroja Latvijā vadītāja Marta Rībele.

Svarīgi izskaidrot

Līdzšinējais izglītības ministrs K.Šadurskis EP atgriezies īsi pirms sasaukuma beigām.

„Kad pienāca izšķiršanās, vai turpināt darbu *tehniskajā* valdībā vai ņemt deputāta mandātu, vienīgais kritērijs bija – vai pagūsīm apstiprināt pamatizglītības standartu. To izdarījām, un visi iecerētie darbi izdarīti. Pašreizējā valdība ar jaunām iniciatīvām nenāks, jo tās saistītas ar budžetu, ko *tehniskā* valdība nevar apstiprināt. Izšķīros būt par deputātu, jo Latvijā tāpat neko

vairs nevar izdarīt.”

Kā svarīgāko uzdevumu atlikušajā laikā viņš min izskaidrošanu: „Par katru dokumentu tiek balsots. Teiksim, kā ir: visi deputāti neorientējas tajā, par ko balso. Jāstāsta un jāskaidro, jāiesniedz priekšlikumi, tad ir atkal sarunas un kompromisu meklēšana. Piemēram, ir ļoti būtiski, lai Latvijas vārds neparādītos dokumentā, kurā runāts par minoritāšu tiesību pārkāpumiem. Tas jānodarī ātrā, ja neatbilst patiesībai. Ziņojumā par progresu Ukrainā svarīgi

izcelt daudz pozitīvā saistībā ar Ukrainu kā austrumu partnerības valsti. Piemēram, izglītības reformu, kas valodas ziņā bija līdzīga tai, ko īstenojam Latvijā. Par to ir pozitīvs EP atzinums, un tas svarīgi arī mums.”

Vai K.Šadurskis piedalīsies EP vēlēšanās? „Domāju, ka jā. Ceru, ka nākamajā sasaukumā nebūs tādu deputātu, kuri strādā pret Latviju. Tas, ka Zdanovkas kundze un Mitrofanova kungs ir EP deputāti, ir iespējams tikai 2014. gada zemās vēlēšanu aktivitātes dēļ.”

Atbalsts plūdos un netīrā nauda

I.Vaidere runāja par paveikto: „Liels gandarījums, ka izdevās saņemt 17,7 miljonus eiro pagājušā gada plūdu likvidācijai. Bija ātri jāaprēķina zaudējumi, jo ES solidaritātes fondā nauda ir paredzēta, bet pieteikums jāiesniedz divos mēnešos. Latvijas zaudējumi, kas iesniegti komisijai, bija 380 miljoni.”

R.Zīle strādā īpašajā komitejā finanšu noziegumu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanas jautājumos. Tur galvenais esot kolēģiem parādīt: naudas atmazgāšana nav problēma tikai Latvijā vai Igaunijā, kā tas pēdējā laikā izskanējis: „Netīrā nauda staigā pa visu Eiropu. Sadarbība starp kontroles institūcijām ir vāja. Gribam uzsvērt, ka tā ir eirozonas banku problēma. Nebūtu taisnīgi teikt, ka naudu *mazgā* tikai Latvijā vai Igaunijā.”

IZLĪDZINĀŠANAI UN ZEMNIEKIEM – MAZĀK

Diskusijas par ES daudzgadu budžetu (2021–2027) šis parlaments nepabeigs.

Bažas par zinātni

K.Šadurskis min vairākas jaunas prioritātes: „Papildu nauda būs pētniecībai un jaunatnes nodarbinātībai. Man būtisks šķiet budžeta pieņemšanas temps. Kad viena septiņgade mainās uz otru, ir klusuma un pārrāvuma periodi. Zinātniskās institūcijas starplaiķos izdzīvo ar bāzes finansējumu, bet Latvijā tas ir stipri nepietiekams.”

Kādi kritēriji

I.Vaidere: „EP apstiprinājis savu pozīciju sarunās par daudzgadu budžetu, t.i., virzību uz zinātni, inovācijām, darbavietām, klimata pārmaiņu seku likvidēšanu. Bažas rada tas, ka kohēzijai un lauk-

saimniecībai summa tomēr tiks samazināta. Turklāt parādās jauni kritēriji, lai uz šo naudu varētu pretendēt. Manuprāt, labākais ir iekšzemes kopprodukts (IKP) uz iedzīvotāju, bet parādās tādi kā bezdarba procenti vai migrācija. Tas Latvijai nav labi, jo mums bezdarbs tiešām mazs – cilvēki pret bezdarbu protestē, braucot prom un ceļot citu valstu ekonomiku. Salīdzinot ar citām valstīm, mums bijusi milzīga migrācija, kas iepludināta padomju laikā. Tie nav pieci vjetnamieši gadā, kā liecina statistika, bet 40% no iedzīvotāju skaita.”

Katrs velk uz savu pusi

R.Zīle: „Lauksaimniecībai naudas būs mazāk, un tiešmaksājums Latvijā vēl aizvien būs diskriminēta. Arī kohēzijai pēc dažādām metodēm tā tiks samazināta. Pēc

IKP pieauguma mums vajadzētu maksājumiem iet uz augšu, bet tiek izdomātas citas metodes un atšķirīgi koeficienti. Vienīgā joma, kurai tā īsti būs pieaugums, ir tehnoloģijas un pētniecība. No pirmā acu uzmetiena tas ir labi, bet projekti konkurē, un lielākā daļa naudas paliks Rietumeiropas zinātniskajos institūtos – mūsu zinātniekiem tiks maz. Šis parlaments septiņgadu budžetu nepabeigs. Mēs, piemēram, nespējam pabeigt smago automašīnu tirgus likumu paketi, kas izstrādāta par labu Rietumeiropas pārvadātājiem, bet nav izdevīga perifērijas valstīm, arī Latvijai. Starp valstīm ir milzīga atšķirība kaut vai algu ziņā.

Latvijas autopārvadātāji ir lielākie trešo valstu darbaspēka izmantotāji. Man jādzird pārmetumi, ka savējiem nemaksājam, tie aiziet uz citu valstu firmām, bet pašiem dar-

binieku trūkst un nākas algot trešo valstu cilvēkus. Nav arī skaidrs, kam daudzi transporta uzņēmumi pieder. Grūti mūsu uzņēmējus aizstāvēt – politisko argumentu paliek aizvien mazāk.”

R.Zīle minēja arī to, ka militārajai industrijai ik gadu paredzēti 5,5 miljardi eiro. „Lielākā industrija ir Lielbritānijā un Francijā. Lielbritānija izkrīt, paliek Francija, mazākā mērā – Čehija un dažas citas valstis. Franči saņems lauvu tiesu.”

Stiprināt aizsardzību

I.Vaidere uzskata: „Svarīgi, lai pieaug izdevumi robežas aizsardzībai, jo tā ir ES ārējā robeža. Būtu vajadzīga vienota Eiropas armija. Ir paredzēta nauda militāru un aizsardzības preču ražošanai, bet nav normāli, ka franči ražo automātus, kam neder beļģu lodes, tāpēc jāpērk no Krievijas.

Par Brexit vēl nav skaidrības

„Drauds, ka 29. marts varētu pienākt bez ES un Lielbritānijas līguma, ir liels. Iedomājieties: iepriekšējie līgumi nedarbojas, jaunu nav! Tas būtu haoss,” deputāte I.Vaidere iezīmē situāciju ar breksitu.

Problēmas vairākās nozarēs

K.Šadurskis: „Mani visvairāk interesē, kā notiks britu izstāšanās no ES, jo zinātnē ir daudz iesāktu projektu. Izskatās, ka mūsējiem, kuri tur studē vai iestāsies tuvākajā laikā, nekas nemainīsies. Bet, ja no 30. marta britu iemaksas apstājas, daudzi projekti varētu būt apdraudēti, piemēram, *Apvārsnis 2020* un vēl citi. Iesaisīta Rīgas Tehniskā universitāte, Stradiņa universitāte un Organiskās sintēzes institūts. Labu prognožu nav. Terēzas Mejas valdībai šā vai tā gals klāt. Ir 1% iespēja, ka Lielbritānija varētu no ES neizstāties, un es uz to ceru. Bet tad jābūt vēl vienam referendumam.

Milzīgas problēmas rastos transportā. Pat nestādos priekšā, kas notiktu, ja briti izstātos bez vienošanās. Var izrādīties, ka no Rīgas uz Londonu jālido caur Ņujorku. Vai arī farmācijā: Apvienotā Karaliste neražo insulīnu. Kas notiek ar diabēta slimniekiem? Tas skartu arī mūsu valsts piederīgos.

Laika ir ļoti maz. Galvenais, kur ir problēma: Īrijas un Ziemeļīrijas robeža un tās kontrole. Ja tā kļūst par ES ārējo robežu, muitas un citas procedūras radītu haosu. Britu premjere Meja izteikusies, ka rosinās ES šo vienošanos vēl pārskatīt, bet ES skaidri paziņojusi, ka tas nenotiks.”

Trausls kompromiss

I.Vaidere: „Bija gaidāms, ka balsojums par vienošanos ar ES nenotiks, bet vēl ticamāk – tas, ka balsojums būs negatīvs. Mejai nav sabiedroto. Viņa saņēmusi uzdevumu, kādu nevēlējās, jo pati nebija par breksitu. Kā apzinīga skolniece viņa mēģina uzdotu izpildīt, bet tā ir neiespējamā misija. Sagādāt līgumu, kas apmierinātu gan ES, gan britus, nav iespējams. Sagatavotais līgums ir trausls kompromiss, kurā neviens nav īsti laimīgs. Oponenti viņu kritizē, bet nevienam nav plāna, ko likt vietā. Kāpēc Meja šo balsojumu atlika? Drauds, ka 29. marts varētu pienākt bez līguma, ir liels. Viņas aprēķins, iespējams, ir tāds: jo tuvāk haoss, jo vairāk nostāja pret līgumu varētu būt pielaidīgāka. Eiropas Komisijas prezidents Žans Klods Junkers skaidri pateicis, ka nekāda nosacījumu pārskatīšana nenotiks. Ne jau ES izdomāja no britiem šķirties, un arī Eiropai tas radīs milzu zaudējumus.”

R.Zīle: „Britu kolēģi jau sen paredzēja, ka būs mēģinājums vienošanos izgāzt. Meja noteikti mēģinās vēlreiz sarīkot balsojumu par līgumu. Ja viņa tiktu nomainīta, tas situāciju vēl pasliktinātu.”

Esam par to, lai dalībvalstis palielinātu iemaksas ES budžetā. Tās ir ap 1% no IKP, bet esam par to, lai būtu 1,3%. Tas lielā mērā aizpildītu breksita radīto caurumu. Latvija, Lietuva un Igaunija ir piekritušas.”

Digitālais nodoklis

I.Vaidere: „Nodokļu sistēma ir katras valsts kompetence, bet vajadzētu, lai visās tiktu uzlikts digitālais nodoklis. 40 miljoni būtu uzņēmuma apgrozījuma sliekšnis, no kura piemērotu 3% digitālo nodokli kā uzņēmuma ienākuma nodokli. Viss, kas attiecas uz digitālo sfēru, ar nodokļiem nav aplikts. Tāpat nodoklis par nepārstrādāto plastmasu, par izmešiem. No apstiprināšanas līdz ieviešanai varētu paiet divi gadi.”

Ivetas Grīniņas teksts un foto

PĀRDOD

VW GOLF 5, 2004, 1,6, benzīns, TA 20.09.2019.; darba kārtībā **KOMBAINU Sampo Rosenlew 410**. Tālr. 28219226.

Brūnas, 8 mēnešus vecas **DĒJĒJVISTAS**. Bez maksas piegādāju, sākot no 10 gab. Tālr. 24976880.

Dažādu ziedu **MEDU** no savas dravas ar piegādi. Tālr. 29440622.

SIA **AJG plus** – sazaģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos. Tālr. 22377474.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 150 eiro. Tālr. 26651831.

VAJADŽĪGI

Paplašinot darbību, SIA **Otaņķu Dzirnāvieks** (42103015892) aicina darbā B kategorijas **TRAKTORTEHNIKAS VADĪTĀJU** (darbam komandējumos Baltijā). Darba alga gadā no 10 000 EUR + procenti. Tālr. 28808260.

Paplašinot darbību, SIA **Otaņķu Dzirnāvieks** (42103015892) aicina darbā CE kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā vai Eiropā. Darba alga gadā vidēji ir 12 000 EUR + procenti. Tālr. 29185566.

ZOOBIRŽA

Dāvina **KUCĒNUS** (dzim. 22.09.2018.). Tālr. 26459867.

IZIRĒ

Uz ilgu laiku – divstāvu **DZĪVOKLI** Raņķos. Tālr. 29276046.

VĒLAS ĪRĒT

Ģimene vēlas īrēt **MĀJU** Kuldīgā. Tālr. 28245543.

Vēlas nomāt lauksaimniecības **ZEMI** ar augstu cenu. Tālr. 22099063.

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988

Pieņems Kuldīgā 15., 29. janvārī.

Sertifikāta Nr. 67

PĒRK

Lauksaimniecības **ZEMI**. Tālr. 22099063.

MĀJU Pārventā. Tālr. 29190120.

Pērk trīsistāvu vai četrstāvu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 29376708.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

Pērk senu **VELOSIPĒDU Līva**, daļas. Tālr. 27170664.

Agregātu – siena rulona **DAKŠU**. Tālr. 22099063.

GRAUDUS meža dzīvnieku piebarošanai. Tālr. 29999204.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

SIA **JV Mežs** iepērk **ZARUS** šķeldošanai, gatavu šķeldu, zāģskaidas, apaļkokus krautuvē, kā arī veic apauguma tīrīšanas darbus. Pērk lapkoku cirsma. Tālr. 26372598.

SIA **Valinda** pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks – BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

MAINA

Pašvaldības divstāvu **DZĪVOKLI** pret trīsistāvu dzīvokli. Tālr. 28940857.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)**

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

APSVEIKUMS

*Dzīve mums visiem ir viena,
Mirkļi ir likteņa svērts
Tāpēc es dzīvošu tā, lai ik diena
Ir tā, kuras dēļ bija dzīvot vērts.*

/G.Račs./

Kuldīgas Centra vidusskolas kolektīvs sirsnīgi sveic pensionēto skolotāju DZINTRU VAIVADI skaistajā dzīves jubilejā.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

AUTOSKOLA Ripo-A rīko 95. koda un C autovadītāju kursu Skrudas vidusskolā 15. janvārī 18.00. Tālr. 26773763.

90 dienu **IZAICINĀJUMS LIEKAJIEM KILOGRAMIEM!** Grupas tikšanās un tematiskās nodarbības reizi nedēļā. Pieteikties pie veselīga dzīvesveida treneres Žanetes Gravas pa tālr. 26038991.

Remontē **DZĪVOKĻUS** un **MĀJAS**; veic citus darbus. Tālr. 22145256.

REMONTĒJAM, būvējam, kvalitatīvi. Tālr. 26551758.

Ēku siltināšana ar **EKOVATI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 27829190.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granuļām un termoputām. Tālr. 26748235.

Plīts, apaļo, podiņu krāšņu – **MURNIEKS, LABOTĀJS, TĪRĪTĀJS**. Tālr. 25867194.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APĀGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Bīstamu **KOKU** un **ZARU** zāģēšana pie mājām, kapos u.c. Tālr. 26085985.

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv

LĪDZJŪTĪBAS

*Kaut pa vistālāko ceļu
Viena aizgāji māt,
Es vienmēr būšu tev līdzās,
Tu vienmēr būsi man klāt.*

/I.Rudene./

Skumju brīdī esam kopā ar Aigaru Reinsonu, māmiņu aizsaulē aizvadot. **SIA AMG montāža** kolektīvs

*Brīdī, laiku man dzīvot,
Nedzīvot saules mūžu;
Ēdeņam, akmiņam,
Tam dzīvot saules mūžu.*

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Ingridai ar ģimeni, māsu zemes klēpi pavadot. Mājas kaimiņi Abavas ielā 6

*Man nogura dvēselīte,
Šai saulē dzīvojot.
Dod, Dieviņ, vieglu dusu
Baltā smilšu kalniņā.*

/T.dz./

Mūsu līdzjūtība Sarmītei, Ingūnai un pārējiem tuviniekiem, mammu mūžībā pavadot.

Darba kolēģi Turlavas pasta nodaļā

*Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst;
Mīļas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs.*

/A.Straube./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Raimo un tuviniekiem, mammu mūžības ceļā pavadot.

SIA M un M Transports kolektīvs

*Lai mūžības gaitā pār tevi krīt
Dieva miers un tēvzemes smiltis.*

/V.Strēlerte./

Izsakām līdzjūtību Inesei, no mātes atvadoties.

Integrācijas centra **Atvērtās durvis** draudze

Izsakām līdzjūtību Inesei Polei-Āboliņai, māmiņu mūžībā pavadot. Kaimiņi Ventpils ielā 39

*Cik darbīgas, saudzīgas bija tev rokas,
Cik maiguma vārdu tev glabāja sirds.*

/I.Tabūne./

Izsakām dziļu līdzjūtību Rutai, Inesei un mazbērniem, tēvu un vectēvu zaudējot. Sarmīte, Elza, Kintija

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudziem sirdīs sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Inesei, Rutai un piederīgajiem, no tēva un vectēva **GUNĀRA MARKVOTA** atvadoties. Kabiles senioru biedrība

*Klusiem soļiem māmuliņa
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdiņa nebildusi,
Skumjas sirdī atstājusi.*

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Mārim Putniņam, mammu smilšu kalniņā pavadot.

SIA ArtisJP kolektīvs

*levu ziedi nobirst klusi,
Māmulīte aizmigusi,
Baltā smilšu palagā
Savu dzīvi satinusi.*

/N.Dzirkale./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dacei un Mārim, mammu mūžībā pavadot.

Klasesbiedri un skolotāja Alsungas vidusskolā

*Pierimst soļi, klusē doma
Neskan mīļās mātes balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņas sauks.*

/E.Zālīte./

Izsakām dziļu līdzjūtību Jānim, Mārim, Dacei, Guntim, Dainim, ar dzīvesbiedres, mātes aiziešanu mūžībā.

Māsa Ilga ar bērniem un mazbērniem Latvijā un Anglijā

*Es reizēm atnāksu uz brīdī tšu,
Lai redzētu kā mani koki zied.*

/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, **ILGMARU TUMPELI** mūžībā pavadot.

Ilga un Eglīši

*Viss aizgājis, kas izdzīvots bij,
Nu dvēselīte debesīs sev jaunu ligzdu vij.*

/J.Jaunsudrabiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Valdai, māmiņu zaudējot.

Rimi kolēģi

Mūžībā aizgājis **GUNVALDIS FREIBERGS**
(16.02.1952. – 09.01.2019.).

Izvadīšana pirmsdien, 14. janvārī, 12.00 Kurmāles pagasta Siliņu kapos.
Piederīgie

JANVĀRA ERUDĪTS**Kas ir Karoga diena Skrundā?**

Atbildes līdz 14. janvāra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Klāss Vāvere ir mūzikas pētnieks un aprakstnieks, kolekcionārs, melomāns, tulkotājs, šūpuļdziesmu izlases izveidotājs.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Velta Višņevska, Vita Jurenovska, Ausma Kreidere, Elita Zaļuma, Vita Jurenovska, Daina Gerente, Liena Ansona, Irina Žilinska, Gunita Stāraste, Mārcis Arājs, Ingars Neimanis, Jānis Eglītis.

Šarlote
PA ISTAM GARŠIGI

Konkursu atbalsta gardumnīca **Šarlote**.

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA **VERTEX** pērk meža īpašumus, cirsma un augošu kokus par visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha. Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919.

INTERESANTI

Vilšanās par dāvanām

Neapmierinātība ir dabiska cilvēka emocija, kas notiek pēc kādas neveiksmes. Bērni tā var justies, kad netiek saņemta dāvana, ko vēlēties, klasesbiedrs nav uzaiņinājis uz dzimšanas dienu vai nozaudēta mīļākā rotaļlieta. Bērnu garīgajai veselībai būtiski, lai viņi labi mācētu pārvarēt vilšanos. Taču tas var būt grūti vecākiem, īpaši ap svētku laiku, kad bieži vien kļūdaini mīlestība un laime tiek saistīta ar materiālām precēm, piemēram, rotaļlietām. Ziemassvētku vecīša stāsts sola burvju vēlmju piepildījumu! Tas var radīt konfliktus, kad bērni nesaņem iedomāto dāvanu. Vecākiem, kuriem nav resursu, lai sniegtu tādu dāvanu, tas var radīt papildu stresu, vainas sajūtu. Tas īpaši attiecas uz gadījumiem, kad bērnam ir grūtības regulēt emocijas. Ko tādos gadījumos darīt? Fokusēties uz svētku tradīcijām, ne uz dāvanām; uzvaru likt uz došanu, ne uz saņemšanu. Uzmanības maiņa no došanas, nevis saņemšanas var palīdzēt bērnam attīstīt un novērtēt pateicības spēku.

JOKS

Alus ražotāji lūdz Dievu, lai būtu karsta vasara. Lietussarga ražotāji lūdz lietainu rudeni. Bet degvīna ražotāji Dievu nelūdz, jo viņiem nav laika – jāstrādā!

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 11. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 13 min.
Saule lec 8.55, riet 16.08.

Naktī -4°...-1°

R A D
5-7 m/s

Dienā 0°...+2°

R A D
4-6 m/s

RĪT, 12. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 16 min.
Saule lec 8.54, riet 16.10.

Naktī 0°...+1°

R A D
4-6 m/s

Dienā +1°...-3°

R A D
2-3 m/s

PARĪT, 13. JANVĀRĪ

Dienas garums – 7 st. 19 min.
Saule lec 8.53, riet 16.12.

Naktī -5°...-1°

R A D
2-3 m/s

Dienā -1°...-2°

R A D
2-4 m/s

AUTOSPORTS

Kurzemes ziemas kausa nakts posmā

Druvas lidlauka trasē Saldū Kurzemes ziemas kausa otrajā posmā, kas pērnā gada nogalē notika naktī, līdzīgi kā pirmajā posmā mūsu puses braucēji spēja sasniegt augstvērtīgus rezultātus.

Dalībnieki aizvadīja trīs braucienus, no kuriem vērtēti divi labākie, ātrākos noskaidrojot desmit ieskaites klasēs.

Tika izveidota 1,9 km trase ar stingru segumu, ko veidoja tīrs un netīrs asfalts. Vienā braucienā sportisti pieveica divus apļus. Sacīkstes rīko biedrība EVE autosports.

Aizmugurējās piedziņas jeb RWD klasē ar bezradžu riepām uzvaru izcīnīja alsundznieks Kristaps Kronbergs (BMW 320), kas abos pēdējos braucienos finišēja 1. vietā. Otrā vietu ieguva Dāvis Rozentāls (BMW), bet uz

pjedestāla 3. pakāpiena stājās Kristaps Lāms (BMW). Tūlīt aiz viņiem palika Dailis Jansons (BMW 320), bet no 20 braucējiem 7. vietā ierindojās Kristaps Vidiņš (BMW 328). Uzreiz aiz viņa posma summā RWD klasē bez radžēm finišējis Oskars Pavārs (BMW).

RWD klasē ar radžu riepām uzvarēja D.Rozentāls, otrajā vietā D.Jansons, bet 4. vietu izcīnīja K.Kronbergs, kurš apsteidza K.Vidiņu.

Junioru klasē 3. vietā Martins Jēkabsons (BMW 328), kurš spēja stabili aizvadīt pirmos trīs braucienus, katrā finišējot 3. vietā. Šajā klasē 4. vietu ar visveiksmīgāko pēdējo braucieni ieņēma Inguss Andersons (BMW).

Edgars Peterlevics

KONKURSS

Kurš dosies uz Eiropas Parlamentu?

Beidzies konkurss Eiropas Parlamenta eksperts.

Uz jautājumiem pareizi atbildējuši 18 dalībnieki. Tie ir: Elīna Budava, Gunta Grundmane, Gunta Kapeniece, Jolanta Aina Stepanoviča, Kristīne Stangute, Maija Viļuma, Liene Kromane, Sabīne Zauere, Ausma Kreidere, Irina Žilinska, Ināra Stāraste, Inna Bondare, Indra Iveta Gaile, Laimonis Stārasts, Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš, Ilgonis Jānis Goldmanis, Igors Leontjevs un Niks Kreiders.

!!! Trešdien, 16. janvārī, 12.00 visi aicināti Kurzemnieka redakcijā, 1905. gada ielā 19, lai izlozētu, kuri divi varēs doties ceļojumā uz Eiropas Parlamentu Briselē.

Ukrainas vakars Pelčos

To, ka Ukrainā uzbūvēta lielākā lidmašīna pasaulē un Kijevā atrodas dziļākā metro stacija pasaulē, kā arī citus interesantus faktus varēja uzzināt Ukrainas vakarā Pelču bibliotēkā. Tā bija tikšanās ar brīvprātīgo Tatjanu Šiluku.

Brīvprātīgā darbiniece Tatjana Šiluka no Ukrainas Pelču bibliotēkā labprāt stāstīja par savu valsti un to, kādi stereotipi par ukraiņiem ir citu valstu cilvēkiem.

Kuldīgā viņa pavadījusi piecus mēnešus un kā brīvprātīgā strādājusi pilsētas bibliotēkā un jauniešu mājā: „Ļoti ceru, ka jaunieši, redzot manu un citu brīvprātīgo darbu, arī paši kļūs aktīvāki. Kuldīgā un tās apkārtnē ir ļoti lielas iespējas īstenot projektus izglītībā un pašizglītībā. Te vēl nav konkurences, līdz ar to nav jābaidās kļūdities. Jebkas var būt jaunums.”

Taņai patīcis, ka ziemas vistumsākajā laikā – novembrī un decembrī – Latvijā ir vairāk svētku nekā Ukrainā. Lai arī latvieši ir noslēgti, meitene te saskatījusi gaišus cilvēkus. Bet nav patīcis, ka esam pārāk kautrīgi un ļoti lēni iekustināmi.

Tatjana solīja, ka noteikti Latvijā atgriezīsies. Lielu iespaidu atstājusi, piemēram, Dubultu stacijas

mākslas telpa Jūrmalā – tādu, viņasprāt, varētu izveidot arī kādā Kijevas metro stacijā.

Ukraina esot ļoti liela valsts ar īpašām ģeogrāfijas, kultūras un vēstures atšķirībām, jo ilgu laiku bijusi sadalīta starp Krieviju un Austroungāriju. Meitenes dzimtā pilsēta atrodas Rumānijas pierobežā, kur dzīvo gucuļu tauta un ir kalnains apvidus: „Mūsu vēsture un arhitektūra cieši saistīta ar Austroungāriju. Pie mums, piemēram, ir vareņīki ar plūmēm, kas nāk no Ungārijas un par kādiem citu Ukrainas rajonu iedzīvotāji pat nav dzirdējuši.”

Noslēgumā Taņa rīkoja spēli, kurā visi atcerējās pagājušo gadu saistībā ar bibliotēku un pasākumiem.

Iveta Grīniņa, Lāsmas Reimanes foto

VID INFORMĒ

Personiska konsultācija

Zvanot pa Valsts ieņēmumu dienesta (VID) konsultatīvo tālruni 67120000, tagad var saņemt arī personalizētu konsultāciju, kas balstīta tieši zvanītāja datos. Diasporas klientu tālrunis ir +371 67122443.

Vairumā gadījumu iedzīvotāji var saņemt padomu tieši par savu situāciju, kas izriet no datiem, kādi ir VID rīcībā. Sarunas laikā zvanītājam jāpīlīdzdas savam elektroniskās

deklarēšanas sistēmas (EDS) kontam un sevi jāidentificē, konsultantam nosaucot ekrānā redzamo četrsimbolu kodu. Ja būs specifiski jautājumi, uz kuriem tomēr nevarēs atbildēt pa telefonu, VID darbinieks ieteiks citu saziņas veidu.

EDS var pieslēgties ikviens, izmantojot internetbankas rekvizītus, kā arī e-paraksta viedkarti (e-me) vai elektronisko identifikācijas karti (eID). Ja

savulaik noslēgts līgums par EDS izmantošanu un cilvēkam ir zināms VID piešķirtais lietotājvārds un parole, arī ar to joprojām var pieslēgties.

VID darbinieki konsultēs par šādām tēmām: nodokļi un EDS, muita, akcīzes nodoklis un akcīzes preču aprīte. Atsevišķos gadījumos, piemēram, valsts amatpersonas deklarāciju iesniegšanas laikā, tēmu klāsts tiek papildināts.

Kalendārs 2019. gadam!

- Kurzemnieka redakcijā;
- apgāda Zvaigzne ABC grāmatnīcā Kuldīgā, Mucenieku ielā 33;
- J.Rozes grāmatnīcā Kuldīgā (veikalā Rimi);
- veikalā Dārziņš Kuldīgā, Baznīcas ielā 15;
- veikalā Jumis Skrundā, Raiņa ielā 10.